

QUE REAPROFITIN

LA FUNDACIÓ ESPIGOLADORS REDOBLA
ESFORÇOS CONTRA EL MALBARATAMENT
ALIMENTARI I PER LA INSERCIÓ LABORAL

Primera entrevista amb DELTA
ALBA BOU, ALCALDESSA DEL PRAT

“Les dones busquem més el consens
abans de prendre decisions”

“Posarem pals a les rodes a l’expansió de l’aeroport”

“No sé si seré feliç en aquest despatx”

SANT JORDI
abandona el Fondo
d’en Peixo i tornarà
al carrer Ferran Puig

33è SOPAR DE LA REPÚBLICA

Divendres 11 d'abril 2025

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Convidada

DIANA RIBA I GINER

Diputada al Parlament Europeu

Entrega de la
20ena edició del
Premi Josep Gibert

🕒 21:00h

📍 Restaurant **RUSTIC & DOLMAR BAR**

Carrer Castella, 33
El Prat de Llobregat

Preu: 30€

Tiquets ja a la venda a:

- Copisteria Alonso
- Restaurant Rustic & Dolmar Bar
- Llibreria Drac
- o contacta amb ERC El Prat a XXSS
(Aforament limitat)

**ESQUERRA
REPUBLICANA**
El Prat

ENS POTS TROBAR A

C. / Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.

C. / Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona

C. / Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C. / Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

UN PAS ENDAVANT

Commemorar és rebobinar la memòria per fer present allò que ens va impactar. Fa just cinc anys del dur confinament per la pandèmia. I tot i que va augmentar un 4% el nivell de lectura, el teletreball va conciliar la vida familiar amb la laboral i vàrem gaudir del silenci i la descontaminació... ens estressàrem per no tenir vida social. Perquè, per damunt de tot, el que volem és navegar amb llibertat, des de la llar a l'aventura i de la ignorància al coneixement, a través de la permanent observació.

Diu el Dr. Vicenç Aragó: "Els metges hem d'estar atents per interpretar bé les respostes que els nostres pacients donen a les nostres preguntes quan passem visita, perquè moltes vegades si escoltem bé, si mirem bé el color de la seva cara i els seus ulls, tindrem ja la diagnosi". I va dir Lluís Mijoler a l'entrevista que va concedir a "Delta" abans de deixar l'alcaldia del Prat: "Tot el que ens va ensenyar la pandèmia sobre gestions, lideratge i presa de decisions d'un dia per l'altre... Aturant de cop tot projecte de ciutat per atendre les urgències... Això és un màster en gestió pública. Crec que no hem tingut a la història un procés tan comunitari i d'autoajuda com el que es va donar en la pandèmia; i això queda a la memòria col·lectiva".

Aquest març fa deu anys d'aquell accident (o assassinat en grup) d'un avió -que es va enlairar des del Prat- de la companyia alemanya Germanwings, quan el copilot es tanca a la cabina i fa estavellar l'aparell. Després d'allò, les companyies aèries han implantat un doble sistema de bloqueig de seguretat per a l'accés a la cabina de pilotatge: ningú pot ingressar a la cabina sense que es permeti des de dins, però si des de dins no responen, hi ha ja instaurats procediments d'emergència per garantir-ne l'accés.

Alba Bou, l'alcaldessa del Prat des del gener, s'ha trobat fa poques setmanes amb les entitats de la ciutat. Va expressar que li venia de gust fer-ho. I va deixar anar una pregunta: Què veus quan arribes en avió al Prat? Doncs l'aeroport, la platja, els espais naturals, les llacunes, el cultius del delta... Però ella va remarcar que després, a la ciutat, hi ha persones, famílies, infants... I cal programar activitats de l'esport i la cultura, cal conèixer-nos, cal ajudar i acompanyar. I, és clar -diran les entitats, calen també subvencions per no caure en un estrès emocional que malmeti la cohesió.

És a dir, que en qualsevol situació o circumstància, normal o extremadament excepcional o imprevista, cal fer un pas endavant, que vol dir navegar amb qualsevol vent i, per tant, escoltar i progressar.

ALBA BOU

Alcaldessa del Prat. Defuig "els personalismes", però desvetlla trets diferencials respecte de Mijoler. Famílies, espai públic i aeroport centren la conversa.

PÀGINES 6 a 8

RAÚL SANROMÀ

Estrelles del futbol acostumen a passar per la seva perruqueria. Assegura que el seu local és, de vegades, un espai de confidències no expressades a cap altre lloc.

PÀGINA 15

JOAN IGNASI SALCEDO

Historiador pratenc. Presenta (Cèntric, 25/3) *Població i habitatge al Prat de Llobregat, 1900-1965*, beca Jaume Codina 2019.

PÀGINA 16

ÁNGEL DOLZ

Premi Delta a la 34a Nit de l'Esport, troba a faltar més visibilitat de jugadors locals en el futbol pratenc..

PÀGINA 25

Segueix-nos a [f](#) @periodicdelta [X](#) @periodicdelta i [i](#) @periodicdelta

Delta LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. **Vicepresident:** Vicenç Tierra. **Secretari:** Pere Manuel Azuara. **Tresorer:** Joan Centelles. **President d'Honor:** Jaume Monés. **Soci d'Honor:** Josep M^o Canalias

Director: Vicenç Tierra • **Subdirector:** Javier Martínez • **Cap de Redacció:** Neus Macias • **Ciutat i cultura:** Sergi Olivera (Cap de secció), Marga Solé, Mariano Martínez i Mercè Cabrera. • **Esports:** Toni Espigares (Cap de secció), Manolo Gol i Joan Centelles • **Fotografia:** Quim Torrent, Fernando Vecino i Francesc Serrano • **Foto de portada:** Fundació Espigoladors

• **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Ferran Serrano

• **Dipòsit Legal** B.48419-1977. • **Impressió:** Imagen.Punto Directo.sl

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33. E-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

**PREMI TESIS-TORRENT
PREMI CIUTAT DEL PRAT
PREMI EL PRAT EMPRESARIAL**

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

Espigolar el camp per remoure consciències

La Fundació Espigoladors i Es-Imperfect culminen una dècada de creixement amb un nou centre de producció que la converteix, des del Prat, en referent de la difícil lluita contra el malbaratament alimentari

SERGI OLIVERA

Espigolar. Segons els diccionaris, així és com diem a l'acte de collir les espigolalles (les espigues que han quedat en un camp després de la sega). Figuradament, també vol dir arregar allò que un altre ha deixat. Lligada estretament amb el nostre passat agrícola, aquesta activitat que portaven a terme les classes més populars -sobretot dones i infants- ens va deixar una dita: "qui no pot segar, espigola".

Aquest és l'esperit que, portat a la nostra societat de consum actual, la Fundació Espigoladors recupera des del 2014, any de la seva creació. Una iniciativa d'emprenedoria social promoguda per Marina Pons, Jordi Bruna i Mireia Barba, actual presidenta de la fundació i directora d'Es-Imperfect, empresa d'inserció social que, des del Prat, converteix producte fresc excedentari de fruites i vegetals en noves fórmules per al consum com ara conserves, sucres o melmelades. L'origen de tot plegat, però, van ser les espigolades pròpiament dites: la recuperació de producte dels camps que quedava al marge del mercat, pel seu aspecte o per motius de balanços comercials.

Un creixement fulgurant

Tot va començar amb una idea i una prova pilot en unes petites

oficines a Barcelona de la cooperativa Tàndem Social, entre 2015 i 2016, quan Espigoladors arrenca com a associació i es fan les primeres activitats amb espigolades de pocs voluntaris (15 durant tot el 2015, recuperant 100 tones de fruita i verdura). El 2016 ja comptaven amb una setantena de voluntaris amb un total de 40 espigolades. Va ser a l'any 2017 quan fan el salt al Prat, primer a unes oficines de la COV i després a Sant Cosme, en uns locals del carrer riu Anoia cedits per l'ajuntament, amb la intermediació del llavors tinent d'alcalde de Promoció de la Ciutat, Sergi Alegre (ICV).

L'atracció va ser mútua, a la coalició municipal hi havia voluntat d'aplegar iniciatives del tercer sector i Espigoladors es vinculava a un indret estratègic, al cor del Parc Agrari, a tocar del Mercabarna i en un barri amb necessitats socials per poder desplegar tot el potencial dels seus tres objectius fundacionals: reduir les pèrdues del malbaratament alimentari, fomentar la nutrició saludable per a tota la població i oferir oportunitats laborals a persones en risc d'exclusió. Una triada que els ha convertit en un projecte pioner, únic en tot l'estat i una referència en l'àmbit europeu.

L'any 2018 va ser, però, quan es van consolidar les bases de l'actual model exitós: es van constituir com a Fundació i van

Preparació dels productes collits, abans de fer una de les elaboracions / Foto: JORDI FLORES

Llei contra el desperdici alimentari

En aquesta línia d'acció contra els buits del sistema de producció i consum, des d'Espigoladors també han volgut incidir en la política. Actualment, estan immersos en la promoció d'una llei estatal contra el desperdici alimentari, demanant que es tinguin en compte les pèrdues del sector primari, i que es reglamentin prevencions sobre totes les tones de producte que es queden sense sortida comercial per l'aspecte o per les caigudes de preu causades per l'entrada de fruites i verdures d'importació. "La idea és visibilitzar quines dinàmiques s'han de capgirar perquè això no passi, no tot ha de ser recuperar aliments, cal reduir el malbaratament des de l'inici de la cadena. No hem d'oblidar que aquest provoca el 10% de les emissions de CO₂ i pèrdua de recursos naturals com l'aigua", defensa Anna Gras.

El resultat final de la llei després del 'raspallat' del Senat no satisfà, però, les expectatives inicials. En un recent comunicat des d'Espigoladors critiquen l'obligació imposada de tractar els excedents alimentaris com a "residus", impeding de facto que es puguin fer servir per alimentació, que era la voluntat inicial de les entitats promotores. A més, afirmen que això també posa en risc l'activitat espigoladora, la qual volen que es reguli per tenir total cobertura normativa. Ara demanen una revisió urgent de les esmenes introduïdes en aquest sentit. Tot plegat, senyal que el combat contra el sistema agroalimentari de consum no és pas una batalla fàcil.

inaugurar un petit obrador de 300 metres quadrats a Sant Cosme. Fins aleshores havien treballat amb obradors externs. Ara, podrien fabricar directament les primeres gammes pròpies de productes, començant la tasca d'inserció laboral en contacte amb els serveis socials del barri.

Ara mateix treballen 22 persones a la fundació i unes 25 a l'empresa d'inserció, des d'on l'objectiu és integrar gent amb situacions de vida difícils, com per exemple dones majors de 45 anys d'origen migrant o de bosses de marginalitat del col·lectiu gitano. "La idea és que al cap d'uns tres anys, puguin fer el salt al mercat laboral i treballar a la indústria alimentària", explica Anna Gras, del departament de comunicació de la fundació.

El nou centre de producció, un salt quantitatiu i qualitatiu

El passat 24 de febrer es va inaugurar el nou centre de producció d'Es-imperfect. Es tracta d'un espai de mil metres quadrats que triplica la capacitat de l'antic obrador de Sant Cosme. Està situat al polígon industrial del Fondo d'en Peixo (carrer Vallés, 57-59), a tocar de la Botiga del Prat -no sembla casualitat- el servei social municipal que ofereix productes d'alimentació saludables per a persones amb necessitats i risc d'exclusió.

El nou centre permet a Espigoladors "augmentar l'impacte en la generació d'oportunitats, donant feina a més persones i a la vegada continuar innovant en la transformació de productes per l'aprofitament alimentari. Si produïm més, arribarem a més gent que sabrà que aquella salsa tan bona i natural (són productes 100% vegans, sense conservants) surt dels tomàquets més lletjos i imperfectes o d'aquelles pastanagues tortes que ningú vol a les botigues. Per altra banda, gràcies a incrementar l'espai, podran prendre forma projectes de futur vinculats a la innovació. Per exemple, pensar en donar servei a escoles bressol, hospitals, càterings", apunta Anna Gras.

Grup de voluntaris, coordinadors i autoritats, durant la jornada d'inauguració del nou local d'Espigoladors / Foto: JORDI FLORES

Una tercera part dels productes agrícoles es malbaraten al camí del camp a la taula

Triple objectiu: reduir el malbaratament, fomentar l'alimentació saludable i la inserció laboral

Una altra pota a ressaltar del nou centre de producció serà donar embranzida a la línia de maquila. Un servei que des d'Es-Imperfect ofereixen a pagesos productors per donar sortida als seus excedents. Ells podran portar els productes que no poden col·locar al mercat i des de l'empresa d'inserció crearan derivats de marca blanca per comercialitzar, a l'estil de la crema de carxofa de la Cooperativa Agrícola que ja fan.

Cal aclarir que, actualment, els productes que es treballen a l'obrador d'Es-Imperfect no són els que s'espigolen als camps agrícoles. Aquests altres es destinen completament a la donació a entitats socials. A l'inici de l'activitat d'Espigoladors, el 90% es donaven i un 10% passaven als obradors. Això

va canviar amb la llei catalana 3/2020 contra el malbaratament alimentari, on es va consensuar amb els productors que s'estimaven més que els excedents del camp anessin totalment a donacions. Els productes que van a l'obrador són peces que des de Es-Imperfect compren a preus baixos perquè tenen problemes estètics per al mercat tradicional o que són massa madurs.

Més de 3000 voluntaris espigolant amb un retorn social

I com es gestionen llavors les espigolades? L'activitat inicial de la fundació continua essent una peça fonamental de la seva tasca i també ha crescut exponencialment. Dels pocs voluntaris dels inicis, ara compten amb uns 3000. Cada vegada que hi ha espigolada reben un email per apuntar-s'hi. Depenent de la grandària del terreny, s'estableix un límit adequat de participants.

La fundació compta també amb 200 productors agrícoles amb els qui tenen signats convenis amb els termes sobre els quals es regulen i coordinen aquestes activitats. Hi ha al Parc Agrari, però també a Girona i a Tarragona, de manera que es fan espigolades gairebé

cada dia. Després, hi ha tota una xarxa d'entitats socials amb qui es coordina l'entrega dels fruits recuperats. "Així complim amb l'objectiu de lluitar pel dret a una alimentació saludable per a tothom. Són aliments frescos que en menys de 24 hores arriben a les taules de famílies necessitades", explica Anna Gras.

Amb relació a això, el 2021 Espigoladors va rebre el premi Solidaritat que atorga l'Institut dels Drets Humans de Catalunya en pro de la lluita de la fundació per tal que els bancs d'aliments tinguin producte fresc i saludable per la gent vulnerable, defensant que aquestes persones tenen dret a una dieta de qualitat.

Les espigolades també permeten veure in situ el drama del malbaratament alimentari. Més enllà de la dada esfereïdora que un terç dels productes agrícoles es refusen en el camí del camp a la taula, el fet d'observar en un camp de grans dimensions tot el producte que no s'aprofita fa obrir veritablement els ulls sobre el problema. Al final, però, és tota una lluita ingent contra un model agroalimentari i econòmic que no es mostra just i equilibrat, mentre hi ha gent amb problemes per omplir les neveres. ◀

ALBA BOU, alcaldessa del Prat

“Les dones busquem més el consens de l'equip abans de prendre decisions”

J. MARTÍNEZ // V. TIERRA

FOTOS: QUIM TORRENT

■ **En què hauriem de notar els pratencs que hem canviat d'alcaldia?**

■ El millor seria que no ho notessin massa.

■ **Esperàvem aquesta resposta.**

■ I jo la pregunta [riu]. La qüestió és que l'alcalde Mijoler i l'alcaldesa Bou són persones diferents, però el projecte del Prat és de continuïtat, i és exactament el mateix. Tinc una visió molt poc personalista del que ha de ser una alcaldia.

■ **Però hi haurà algun tret diferencial.**

■ Crec que les dones fem les coses diferents. No tant per l'estil de governança, sinó que les dones en general som més insegures i, en llocs de responsabilitat, no prenem decisions fins no veure clar que tot l'equip va en la mateixa direcció. Mijoler era un home molt segur, cosa que està superbé, però les dones volem més consens.

■ **Doncs miri que Mijoler ens deia que vostè no necessitava consells...**

■ Crec que sí els necessito, tot i que assumeixo que moltes decisions les hauré de prendre sola. Però jo tinc un equip en el qual confio al 200 %; si no, no estaria aquí asseguda.

■ **Hi ha algun consell de Mijoler que guardi com una relíquia?**

■ Sí. I me'l guardo. Com també me'ls guardo de Tejedor.

■ **De quin dels dos en guarda més?**

■ No sabria dir. He estat més temps amb Tejedor, però més a prop amb Mijoler. I segueixo parlant força amb tots dos.

■ **Quin serà el primer canvi o actuació a la ciutat on es noti el segell d'Alba Bou?**

■ Una primera cosa que he fet és una ronda de contactes amb molta gent, a dins i a fora de l'Ajuntament. I m'estic movent molt per les entitats. Tot i que porto 17 anys aquí, molta gent no ha tingut mai l'oportunitat de parlar-me de tu a tu. I ara em ve de gust que les entitats m'expliquin allò que creuen

que he de saber sobre el seu dia a dia. Les vull posar una catifa vermella per resoldre els seus problemes, però també, i més important, vull posar en valor la seva feina, perquè facilita la feina de l'Ajuntament. Les persones de les entitats al final regalen el seu temps en benefici de la comunitat.

■ **Li hem vist també un to més conciliador amb els partits de l'oposició als plens. Coincideix?**

“**Espero que el to dels debats al ple aportí més calma, diàleg i respecte”**

■ Estic intentant que en el plenari el to sigui una miqueta menys... Ostres, estem massa acostumats a veure als diaris com els líders tensionen qualsevol espai comunicatiu. Jo espero que allò que ens representa, que és l'Ajuntament, aportí calma, serenor, diàleg i respecte. Hi ha persones al plenari amb opcions polítiques molt allunyades de la meua visió del món, però són persones que han

merescut la confiança de centenars de pratencs, i tenen la mateixa legitimitat que els Comuns. El mínim és escoltar-me'ls.

■ **Creu que els portaveus dels altres partits han notat un canvi?**

■ Bé, ells m'han dit que ho han notat, que anem millor, i que es nota la voluntat d'entesa que els vaig traslladar durant la primera setmana de contactes. I mireu, hem votat per unanimitat mocions presentades pel PP i Junts; no sé si havia passat mai, però si són temes que fan cohesió de ciutat, així serà.

■ **Què toca prioritzar ara, pel que fa a la ciutat?**

■ L'habitatge és una prioritat. Vam preparar la legislatura anterior per preveure tot el que ha de passar en aquesta. I fets com que estiguem preparadíssims per entregar les claus dels pisos de la Cooperativa ens diu que el mètode està funcionant. O que d'aquí un mes i mig puguem posar la primera pedra pels habitatges dotacionals que construirà Prat Espais, és un altre compromís complert.

■ **Veurem algun moviment d'urbanitza-**

ció a l'Eixample Nord en aquesta legislatura?

■ Aquesta no veurem res. A la propera començarem a veure les infraestructures comunes, l'estructura de carrers, col·lectors... I hi haurà un element destacat, la pèrgola fotovoltaica sobre l'autovia, que farà un quilòmetre i que ha de generar energia per tot un sector de nous habitatges.

■ Ens arriben imatges de nous assentaments de barraques als terrenys de l'antiga Seda. L'Ajuntament s'hi està a sobre?

■ Nosaltres directament no, allò és una propietat privada de Metrovacesa. L'únic que podem fer és, cada cop que es localitza un assentament, fer la corresponent denúncia als jutjats, i ara estem a expenses de la resposta. Sí que ens preocupa que això no torni a proliferar, perquè els veïns dels carrers Urgoiti i Ponsich ja van patir problemes de convivència.

■ En atenció social se seguirà posant l'accent?

■ És un altre eix prioritari per mi. Tenim l'obligació, com una de les ciutats metropolitaniques més importants, de prestar molta atenció a les famílies amb infants i a les que tenen

gent gran a càrrec. Hi ha gent a la nostra ciutat que presta molta atenció als seus pares, en situació de dependència, i alhora té cura dels seus fills, que estan en edat de creixement. Ja no parlo dels col·lectius amb altes vulnerabilitats, que ja hem demostrat que rebran tot l'ajut que necessitin. Parlo d'aquestes altres famílies la meua generació, famílies assalariades,

“ Les famílies mitjanes també són vulnerables: han de cuidar de dues generacions alhora ”

“ El futur Eixample Nord projectarà la imatge del Prat pel que fa a qualitat de l'espai públic ”

cuidadores, que no depenen d'un subsidi però que necessiten oxigen i han de saber igualment que l'estat del benestar els ha de respondre. Per això un projecte com la residència de gent gran és absolutament prioritari.

■ Potser ens pensem massa que, si no formem part d'un col·lectiu extremadament pobre, no tenim problemes.

■ Clar. Que l'estat del benestar i l'administració pública funcioni vol dir que les famílies mitjanes tinguin escoles bressol, que des de la funció pública donem resposta a l'educació més bàsica. Una família ha de saber que, tot i que el seu fill no necessiti beca, tindrà plaça a l'escola i accés a activitats extraescolars. O que els avis tindran el botó per cridar l'assistència domiciliària. I el 50% de les famílies pratenques respon a aquest perfil.

■ En Mobilitat, se seguirà treballant en senyalització i il·luminació, per millorar les zones on hi ha més conflicte entre vehicles i vianants?

■ La visibilitat potser és l'element que hem d'anar millorant poc a poc. I amb poca cosa, entre cometes, es pot fer: millorant la il·luminació, canviant places d'aparcament de cotxes per motos a xamfrans i cantonades. Recentment, les marquesines i noves parades del bus han ajudat molt a espaiar la visibilitat. Crec de tota manera que la convivència vehicles-vianants al Prat és molt millor que a la resta de l'àrea metropolitana, i les xifres de sinistralitat de la Policia Local ho demostren.

Passa a la pàgina següent ▶

C M M
CENTRE MÈDIC

25
Anys

El millor
servei
mèdic
al seu costat

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades
i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies,
mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

► Ve de la pàgina anterior

■ **El Prat pot aspirar a tenir més signes d'identitat a banda de la carxofa o el Pota Blava?**

■ Jo espero que, quan d'aquí 10 anys tinguem gent vivint a l'Eixample Nord i que aquest barri nou projecti la imatge de la ciutat des del punt de vista de la qualitat de l'espai públic, amb un absolut protagonisme dels viants. Evidentment, sé que no faré desaparèixer els cotxes, però també sé que les ciutats on volem viure estan fetes per a les persones. I m'agradaria que el comportament energètic d'aquest nou barri expliqués com volem ser usuaris i captadors d'una energia més democràtica, més neta, de quilòmetre zero, i que faci una ciutat més sostenible.

■ **Amb el canvi d'alcaldia, la banda de mobilitat i una part de promoció de la ciutat ha anat a parar a mans socialistes. Ha estat una demanda del PSC a canvi de reafirmar el seu suport com a soci de govern?**

■ Bé, bàsicament desapareix la regidoria de Turisme, i s'ha tornat a la situació que hi havia abans de crear aquesta regidoria. "És un canvi més estètic que no pas estratègic. I ha estat una demanda socialista que nosaltres els hi vam posar damunt de la taula. En general crec que està bé no lligar-se de mans durant quatre anys amb els repartiments de cartipàs, i si alguna cosa pot funcionar millor, doncs s'endreaça.

■ **La Conselleria de Territori es pronuncia cada cop més clarament a favor de la necessitat d'ampliar l'aeroport. Què hi té a dir l'alcaldesa del Prat al respecte?**

■ "Nada nuevo bajo el sol". Parlen de compensar i millorar les zones naturals afectades, quan això és impossible i ho saben. És una bestialitat plantejar que el nou espai natural compensat estigui fora del Prat. És evident que mai com ara s'ha produït aquesta alineació perfecta, amb els socialistes al Govern central, autonòmic i de Barcelona. Com també és evident que entre PSC i Comuns no hi haurà mai acord en aquest sentit. De fet aquest tema va quedar fora de l'acord d'investidura. De moment, ni el Govern ni Aena han contactat formalment amb aquesta alcaldia ni amb la de Mijoler durant els darrers mesos. És evident que estem al marge.

■ **Si la proposta és expansionista, com sembla que ho serà, es distanciaran més els Comuns i el PSC?**

■ Ja hi ha un distanciament pel que fa a qüestions territorials que afecten l'aeroport. Aquí no ens trobaran mai. I redoblo l'aposta,

saben que farem tot el que estigui a les nostres mans, tant des de l'Ajuntament com des del grup parlamentari, per posar pals a les rodes a una expansió de l'aeroport. Comuns i PSC no tenim un acord de governabilitat; hi ha acords puntuals que tampoc no trenquem, per responsabilitat; si el PSC fa propostes favorables a la classe treballadora del país, els Comuns votarem a favor.

■ **L'Ajuntament del Prat podria haver-se plantejat comprar la casa Gomis?**

■ No. La despesa és inassumible, diria que per a qualsevol ajuntament i fins i tot per a la Generalitat.

“ Farem tot el possible per posar pals a les rodes a l'expansió de l'aeroport”

“ Encara estic prenent les mides del despatx i no sé si aquí seré feliç o no”

■ **Un digital independent, El Triangle, assegurava fa poc que es treballava en l'opció de poder desmuntar-la i traslladar-la si feia nosa a l'ampliació.**

■ Doncs primera notícia, i em provoca riure. La Casa Gomis té el valor que té en gran part pel seu entorn natural, perquè és tot un paquet incorporat a un sistema ecològic protegit a escala europea. Al passeig de Gràcia, la Casa Gomis valdria menys que aquí.

■ **Però l'ha comprada un ministeri, ara en mans de l'esquerra. Si algun dia el**

Govern canvia de mans, quina garantia de protecció té l'espai?

■ Clar, no siguem ingenus; la compra no garanteix l'entorn de per vida. Està clar que si allò ho compra PP o Vox, hem begut oli. Però estic bastant tranquil·la, perquè hi ha un compromís de gestió compartida entre el Ministeri de Cultura, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament del Prat, per fer que aquest entorn, amb el seu valor arquitectònic, patrimonial i natural, passi d'allò privat al públic, i ja treballem en veure com es posa a disposició de la ciutadania.

■ **El 2019 el ple del Prat va votar majoritàriament contra l'ampliació de l'aeroport. El vot tornaria a ser tan clar, si es repetís ara?**

■ No crec. A Barcelona, PSC, Junts, PP i Vox van votar a favor de l'ampliació. Però en canvi, tot i que el PP és un partit molt del lobby empresarial, Manu Reyes, alcalde del PP a Castelldefels, és molt crític amb l'ampliació perquè considera que va contra els interessos de la ciutat. No sé si aquí hi tornaria a haver-hi tanta unanimitat, i no ho dic pel PP.

■ **Crec que el PSC pratec podria canviar de vot?**

■ No, no. Cap element em fa pensar que els nostres companys i socis de govern hagin canviat d'opinió. Seria una sorpresa tremenda. Però no tinc clar que algunes forces de la "superdreta" votessin en contra de l'ampliació.

■ **La "superdreta" sembla que està de "subidón" pel món. L'esquerra ha fet alguna cosa malament?**

■ No hem sabut llegir el moment i ens han menjat un espai amb desinformació. Per exemple, no hem sigut valents a l'hora d'explicar la gran aportació que fan els immigrants al nostre país. Ens hem distret debatent si convenia o no parlar del tema i, mentrestant, hi havia gent de 20 o 25 anys escampant que els immigrants venen aquí a robar-nos i a abusar de les nostres dones. Ens hem encallat molt buscant les diferències entre les forces d'esquerra, i mentrestant hem deixat de parlar amb la gent obrera i oferir-li respostes a les seves dificultats.

■ **S'hi veu ara mateix de candidata a les eleccions del 2027?**

■ No. La meua vida institucional acaba tres mesos abans de les eleccions del 2027. He de fer una reflexió. Encara estic prenent les mides del despatx i no sé si aquí seré feliç o no. Soc incapaç, avui, de dir si en tindrè ganes o si al partit li convindrà que sigui candidata. ◀

Sant Jordi torna a conquerir Ferran Puig

La Diada abandona el Fondo d'en Peixo, un espai molt criticat per comerciants i veïns del Nucli Antic

JAVIER MARTÍNEZ / Si el canvi d'alcaldia fos un conte de Sant Jordi, el relleu de Mijoler per Alba Bou podria escenificar-se com el del drac que abandona el seu cau al Fondo d'en Peixo i deixa pas a una draca que s'estima més mirar-se la Diada des del balcó de la plaça de la Vila.

L'Ajuntament ha previst que, enguany, les parades de Sant Jordi tornin a recuperar l'espai que durant els darrers anys han reclamat comerciants i veïns: l'entorn del carrer Ferran Puig i la plaça de la Vila.

La Diada abandona d'aquesta manera l'espai del Fondo d'en Peixo. L'explicació oficial, segons paraules de l'alcaldesa, Alba Bou: "Vam començar a fer Sant Jordi al Fondo amb motiu d'una pandèmia; els arguments eren de pes i va sortir bé, ja que no era la primera festa que fèiem allà. Ara els arguments per tornar a fer el canvi són bons, i està bé tornar als espais anteriors". Bou treu pit de la decisió afegint que "això és una mostra que des de l'alcaldia es ve escoltant les entitats".

Sense polítics a la Vila

El format del "nou" Sant Jordi preveu que a la plaça de la Vila només hi hagi parades de llibres i l'escenari d'El Prat Ràdio (l'emissora celebra cada any l'aniversari de la seva fundació, que coincideix amb la Diada). "A la plaça no hi haurà parades de partits polítics", assegura l'alcaldesa.

Una de les poques parades autoritzades al carrer Ferran Puig, l'abril de 2022, encara amb escenari de pandèmia / Foto: ARXIU DELTA

La resta de parades de venedors i entitats es distribuïràn al llarg dels carrers Ferran Puig i Frederic Soler, fins arribar a l'avinguda Verge de Montserrat. "Hem previst el mateix número de parades que hi havia fins ara. Si de cop hi hagués una explosió de sol·licituds, ja ens hauríem de plantejar allargar el recorregut per l'avinguda", afirma Bou.

Sant Jordi va canviar el seu lloc de celebració central per

primer cop el 2022. Des de llavors, no només veïns i comerciants s'han mostrat beligerants a l'hora de recuperar l'espai de Ferran Puig.

Pressió veïnal i política

Des de l'àmbit polític, Esquerra i Junts són els partits que més han fet costat a les pretensions del nucli comercial, tot i que la seva posició minoritària al plenari els deixava sense gaire opcions a l'hora de defensar els arguments.

El joc de forces, però, es va capgirar notablement el juny de

2024, quan el PSC va deixar a la deriva els seus socis dels Comuns a l'hora de votar una nova petició de Junts per recuperar l'espai de Ferran Puig. Amb l'abstenció socialista en aquell plenari, només els Comuns van romandre aferrats al Fondo d'en Peixo. Amb un matís important, que potser llavors avançava el resultat actual: el tinent d'alcalde de Serveis Urbans, Quim Bartolomé, va afirmar que "de moment" votaven en contra del canvi "fins a posar en comú totes les propostes". El moment sembla que ha arribat. ◀

Comerciants de la ciutat, contra la nova taxa de residus

REDACCIÓ / Diverses associacions de comerciants de la ciutat -Associació de Veïns i Comerciants de Ferran Puig, l'Associació que agrupa els de Frederic Soler, la de carrer Lleida i Prat Gran Comerç- han signat un document on demanen l'exempció per als seus negocis de la nova taxa de residus, ja que consideren que la majoria de les botigues de la ciutat -a excepció de les d'alimentació- no generen residus orgànics i se'ls obliga a pagar aquest impost per duplicat. El document també ha estat signat per pymes i altres negocis que no estan integrats a cap entitat. Les associacions de comerciants van entrar aquell escrit per registre a l'Ajuntament, i han demanat una reunió amb

l'alcaldesa, Alba Bou, per tractar aquest tema.

"Els comerciants no hem de pagar pel que no fem- es pot llegir als seus comunicats- si ja paguem com a ciutadans". El col·lectiu no descarta organitzar una manifestació contra aquesta mesura que titlla d'"injusta" i assegura que els comerciants ja no poden suportar "més impostos". ◀

Clauer digital en el moment d'obrir un dels nous contenidors / Foto: Q. TORRENT

l'alcaldesa, Alba Bou, per tractar aquest tema.

"Els comerciants no hem de pagar pel que no fem- es pot llegir als seus comunicats- si ja paguem com a ciutadans". El col·lectiu no descarta organitzar una manifestació contra aquesta mesura que titlla d'"injusta" i assegura que els comerciants ja no poden suportar "més impostos". ◀

La Colla de capgrossos i gegantons de la Cooperativa Obrera de Viviendas va gaudir d'allò més. "Els covgrossos i els dracs, al foc de la Luxúria hem triomfat", proclamaven. Dues marxoses dragqueen, Electra i Perversa, animaven els seus balls. No van ser els únics a triar la disfressa de drac.

L'AFA de l'escola Pepa Colomer va optar pel màxim exemple de la Luxúria: la serp que va temptar Adam i Eva amb la poma de l'arbre d'on no es podia menjar. Els més petits anaven de serp o de poma, i els grans, de recatades Evas. També a l'escola Jacint Verdaguer van coincidir a recrear el Jardí de l'Edèn.

Luxúria continguda en un Carnaval que inunda el Prat de colors

L'Escola Mare de Deu del Carme destaca sempre per fer disfresses molt elaborades i per moltíssims, 350 en aquesta ocasió. Aquest any anaven de guerrers asteques, combinant dos colors complementaris: el blau i el taronja. Amb la la luxúria tenien poc a veure... Però estaven espectaculars.

Notes musicals pintades a la cara, barrets en forma de tambor amb baquetes incorporades, la clau de sol cosida a la roba. Res no els faltava als membres de l'AMPA de l'Escola Ramon Llull, que completaven la disfressa amb un tutú imitant el teclat d'un piano.

A l'escola Charles Darwin van retre homenatge la, segurament, sèrie de ficció més luxuriosa de tots els temps, 'Joc de trons', on hi havia sexe a tort i a dret. Les famílies, més prudents, van vestir-se de dracs, un element imprescindible a tots els capítols, i amb una mare comuna, Daenerys, 'la que mai no crema'.

Els d'Estudi 10, com no podia ser menys, van fer grans coreografies damunt els seus Kangoo Jumps, unes plataformes que permeten rebotar. La por més gran dels familiars era que les perruques de punkies aguantessin el ritme dels petits mentre feien salts seguint les instruccions de la Patrícia.

NEUS MACÍAS

Carnestoltes és segurament la festa que més gent treu al carrer al Prat, un esdeveniment que mou centenars de persones d'entitats de

la ciutat, majoritàriament les associacions de famílies de les escoles pratenques.

Durant mesos, la feina en equip és una màxima per a tothom que participa a la rua: es comparteixen vídeos, es fan tutorials amb

instruccions per fer les disfresses i es passen nits en vetlla preparant els darrers detalls... 21 comparses i més de 2.000 persones ballant, gaudint i omplint els carrers de música, diversió i colors. ◀

Segurament la disfressa més bonica i elaborada de la rua. Una opinió absolutament subjectiva perquè, ara, ja no es donen premis a les millors comparses. Les famílies de l'escola Josep Tarradellas van disfressar-se de samurais i geishas amb uns preciosos vestits

I de la disfressa més bonica, a la més divertida: la d'Amics Pota Blava que, cadascú des del seu balcó, sortia a fer safareig i a criticar el veïnat. Segurament, l'única disfressa de la rua amb una mica de crítica social, element que últimament s'ha deixat de banda per optar per la vistositat i el preciosisme.

El bus nocturn amplia el servei de parades “prop de casa” a demanda dels viatgers

L'AMB ha anunciat la mesura per promoure “una mobilitat més segura i equitativa”

REDACCIÓ / L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ha anunciat que, a partir del mes d'abril, els viatgers de les ciutats del voltant de Barcelona podran fer aturar el bus nocturn sense cenyir-se a les parades establertes.

El Nitbus amplia així el servei de parades intermèdies a demanda, que fins ara funcionava només en alguns trams de zones properes a les rondes de Barcelona.

La mesura s'adreça a fer més segurs els desplaçaments nocturns dels col·lectius més vulnerables, com les dones i els menors. L'AMB defineix l'ampliació del servei com una aposta per “una mobilitat i una xarxa de bus segura, equitativa i inclusiva”.

N17 i N19, beneficiades

Pel que respecta al Prat, les línies més beneficiades amb la nova disposició són les N17 i N19, que circulen pel nucli urbà (l'N18 és directa a l'aeroport). Per demanar el servei, s'haurà d'avisar el conductor del lloc aproximant on es vol baixar, sempre dins de la ruta oficial de la línia, i el conductor decidirà el lloc més segur per aturar-se.

El sistema de parades a demanda s'estendrà en total a 16 línies de Nitbus (N1,

Un dels vehicles Nitbus / Foto: AJUNTAMENT DE BARCELONA

N2, N3, N6, N8, N9, N11, N12, N13, N14, N15, N16, N17, N18, N19 i N20) i 17 municipis metropolitans: Badalona, Barcelona, Montgat, Montcada i Reixac, Tiana, Viladecans, Gavà, Castelldefels, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern, Esplugues de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs, Sant Feliu de Llobregat, Cornellà de Llobregat, el Prat de Llobregat i Sant Boi de Llobregat.

Percepció de seguretat

Segons una enquesta de l'AMB per avaluar la percepció de seguretat dels usuaris del Nitbus, el 13 % de les persones enquesta-

des se senten insegures durant els desplaçaments nocturns. En el cas de les dones i els menors de 21 anys, aquest percentatge s'incrementa fins al 17 % i el 24 %, respectivament. En el 25 % dels casos, aquesta percepció es produeix en baixar de l'autobús i durant el trajecte posterior.

L'AMB recorda que tota la flota d'autobusos de Nitbus disposa de càmeres de videovigilància, “una mesura que ha permès reduir notablement el nombre d'incidents en matèria de seguretat registrats, que actualment és molt baix. A més, les marquesines noves que instal·la l'AMB disposen d'il·luminació nocturna”. ◀

Desallotjament de sensesostres a l'aeroport abans del Mobile

REDACCIÓ / Una actuació més estètica que no pas eficaç. Així es podria descriure el desallotjament, la matinada del 26 de febrer, de més d'un centenar de persones sense sostre de la terminal T1 de l'aeroport. L'operatiu, dirigit pels Mossos d'Esquadra a petició d'Aena, va tenir lloc només cinc dies abans del començament del Mobile World Congress.

És difícil no pensar que l'aeroport, com a porta d'entrada d'un esdeveniment tecnològic mundial, va escollir aquells dies per apartar tot element que po-

gués projectar una imatge decadent de la capital. Com és difícil no pensar que la mateixa operació repetida aquells dies en altres aeroports, com Madrid-Barajas, va ser només la torna de l'actuació.

Entitats socials han criticat que l'opció que es va oferir als sensellar va ser dormir fora de les instal·lacions.

L'Ajuntament del Prat aclareix que té un dispositiu per atendre les persones en situació de sensellarisme a la ciutat, però que “l'atenció a les persones en aquesta situació a

una infraestructura de país com l'aeroport correspon a la Generalitat, en coordinació amb els ens locals”.

Conveni en suspens

Des del 2012, un conveni signat per la Generalitat i els consistoris del Prat i de Barcelona establia una dotació de personal i recursos, a càrrec de l'Ajuntament comtal, per avaluar i atendre les necessitats d'un col·lectiu vulnerable i ja amb força presència a les terminals. El conveni s'ha anat renovant anualment fins al 2024, data en

què la manca de signatura per part del consistori barceloní el va deixar en suspens per plantejar una revisió que, hores d'ara, continua pendent.

L'octubre de 2024, CCOO va convocar una manifestació a la T1 per denunciar inseguretat i reclamar solucions. Afirmaven que viatgers i personal patien robatoris per part de lladres organitzats i d'algunes de les persones sense llar.

Segons treballadors de les instal·lacions, la presència de sensesostres torna a ser habitual com abans de l'operatiu policial. ◀

Cal Gana tindrà un pàrquing soterrat quan s'ordeni la seva superfície

PP i Junts volien un aparcament aeri però accepten l'esmena de l'equip de govern

NEUS MACÍAS / Una moció presentada conjuntament per PP i Junts en el ple municipal del 26 de febrer demanava la construcció d'un pàrquing aeri a la pastilla de Cal Gana, on en un futur està previst un nou Centre d'Atenció Primària. Preocupats pel futur de les 600 places d'aparcament que acull ara el solar, Miguel Ángel Ochoa, portaveu del PP, i Gerard Valverde, portaveu de Junts, van criticar en sendes al·locucions, "l'eliminació d'espais d'aparcament a cada intervenció urbanística que es fa al Prat", que van quantifi-

car en 700. "Al 2004 l'UB, per encàrrec de l'ajuntament, va fer un estudi per veure quants cotxes no podien aparcar prop d'on vivien. Van resultar ser 2.600. Volem que aquest estudi es torni a fer", demanava Ochoa. Per la seva part, Gerard Valverde criticava les polítiques en contra del vehicle privat, "quan no es poden reduir places sense oferir alternatives i les opcions de transport públic no són sempre eficients o suficients". Tots dos coincidien a demanar un pàrquing aeri per la reducció de costos que suposaria respecte a una infraestructura soterrada.

En el torn de paraules, el portaveu d'ERC, Jordi Ibern, va lamentar que es prioritzi l'aparcament i no es posi en valor la construcció d'un CAP fet per a

Aparcament de Cal Gana / Foto: ARXIU DELTA

donar servei a les persones. I el líder de Joves y Pensionistas Decidimos, Agustí Mataró, va demanar que, a més del CAP, el solar albergui la construcció d'habitatge públic.

Rafael Duarte, Tinent Alcalde d'Urbanisme, va desvetllar que l'equip de govern treballa en un Estudi de Mobilitat i, alhora, Prat Espais està elaborant un Pla d'Ubicació de Pàrquings Soterrats de la ciutat". Duarte va referir-se a la "centralitat" que ha

adquirit la pastilla de Cal Gana, "que fa anys estava a una punta de la ciutat, entre camps i masies". EL CAP ocuparà només un quart d'aquell solar, segons Duarte, que va avançar que seria possible fer l'edifici sanitari i també una promoció pública de pisos, a més d'un aparcament soterrat important amb zona verda al damunt. PP i Junts van acceptar canviar la demanda d'aparcament aeri i la moció va ser aprovada per unanimitat. ◀

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

Rituals i marxa enrere

El ple municipal de febrer va començar amb un exercici monòton que va anar bé per anar posant a prova els dots de paciència de la nova alcaldessa en això de portar la batuta dels ordres del dia.

S'havia de donar de baixa l'alcalde anterior de totes les presidències de les empreses municipals (Prat Espais, Prat Comunicació i Aigües del Prat), tot celebrant juntes exprés, per ser nomenada Bou com a presidenta de totes elles, seguint un ritual un pèl absurd d'haver d'obrir torn de paraules en cadascuna -que cap portaveu aprofitava- i acabant donar pas a les diferents votacions.

"No hi ha una manera de fer això més ràpid?", preguntava Bou a una secretària municipal que, tot just començar, es va confondre amb els "lluïsos" esmentant Tejedor en comptes de Mijoller, equívoc que va anar bé per trencar el gel: "Això ens ha passat a totes alguna vegada", reconeixia la batllessa.

Entrant en matèria, la sessió ordinària va continuar amb modificacions de crèdit que podríem definir de "marxa enrere". El tinent d'alcalde d'Economia, David Vicioso (El Prat En Comú), anunciava aportacions econòmiques per a partides que havien desaparegut del pressupost: les Sales d'Estudi, un lloc de treball d'acció comunitària al Palmira Domènech, la beca Jaume Codina d'història local i un ajut per a un nou local a l'esplai Conxita Busquets. Re-

cordem que tant treballadores de Cultura i Serveis Socials com els esplais de la ciutat havien protagonitzat protestes reclamant tirar enrere retallades, els uns, i més suport des de l'Ajuntament, els altres.

L'oposició, és clar, en va treure cullerada, sobretot per part de Junts, que va aprofundir en l'errada que hauria estat no renovar la partida biennal per la beca Codina. ERC va aprofitar per demanar ampliar horaris de les sales d'estudi i es va desmarcar amb una crítica sobre per què l'ajut a Conxita Busquets per una seu privada i no a entitats ubicades a locals municipals que necessiten millores.

Més crítiques van arribar tot seguit amb el nomenament de la nova regidora Maria Francisca Barriga, qui va prendre possessió del seu càrrec. Tant Gerard Valverde (Junts) com Miguel Ángel Ochoa (PP), els qui van protagonitzar un ple en total sintonia, es van acarnissar amb el fet que Barriga hagi estat nomenada, ja d'entrada, com a responsable d'Educació.

"Regidor nou, regidor que és agraciat amb responsabilitat i sou. Pagen els ciutadans en comptes de reorganitzar i economitzar", criticava el juntaire. "Sempre hi ha diners per als regidors dels comuns. Tenim casos com Duarte que pot ocupar-se de l'urbanisme i la policia i ho porta suposadament bé! Són 60.000 euros que es podrien destinar a més recursos i a millorar serveis, com per exemple més pisos atesos per serveis socials", continuava el portaveu popular. La resposta per la via del silenci per part dels comuns en aquestes batalles no els ajuda gaire a fonamentar el perquè d'aquestes decisions. Diuen que qui calla, atorga..

Valverde i Ochoa critiquen que la nova regidora de Comuns entri amb càrrec i sou

Anem-la a buscar...

La primera visita al despatx d'alcaldia amb Alba Bou com a nova inquilina va despertar la nostra tafaneria més juganera. Tornàvem al mateix pis de sempre, sí, però de seguida ens hi vam trobar buscant canvis a la decoració. Ràpidament, els primers minut de la rebuda es van convertir en el passatemp de trobar les set diferències. "No ha canviat gaire cosa", ens assegurava l'alcaldesa. I vet aquí que va arribar el gran detall (no espereu res d'ostentós, com el famós timó d'Artur Mas quan presidia la Generalitat), indicat per la pròpia alcaldessa. A la vitrina del fons, hi ha una rèplica d'un dels símbols més nostrats de l'imaginari audiovisual català de finals dels anys vuitanta i principis dels noranta: set boles de drac perfectament alineades. La marca inequívoca d'una generació que va créixer creient en els desitjos i la justícia (i, de pas, perfeccionant i normalitzant el català com cap campanya institucional ha aconseguit mai).

Ai, quin gag sortiria d'aquí, si tinguéssim una versió local del Polònia! Alba Bou invoca les esferes màgiques i, de cop, emergeix una gran bèstia amb cos de drac i cap de Mijoler o de Tejedor (trieu vosaltres, creiem que Bou ho tindria clar), disposat a regalar-li consells i desitjos per afrontar el seu mandat.

Intel·ligència continguda

Diríem que la gran majoria de pratencs ja tenim les targetes i clauers per obrir els nous contenidors intel·ligents. Però, si fem cas d'algunes escenes, de vegades ens costa de creure. Ja no és només que les bosses abandonades al terra segueixen proliferant (fins que una estètica i convenient camioneta de la brigada passa a recollir-les). És que alguns contenidors d'envasos ara estan plens a rebentar -i no de plàstic, clar!-. És un fenomen que ens permetem batejar com "overbagging", o excés de bosses a on no toca.

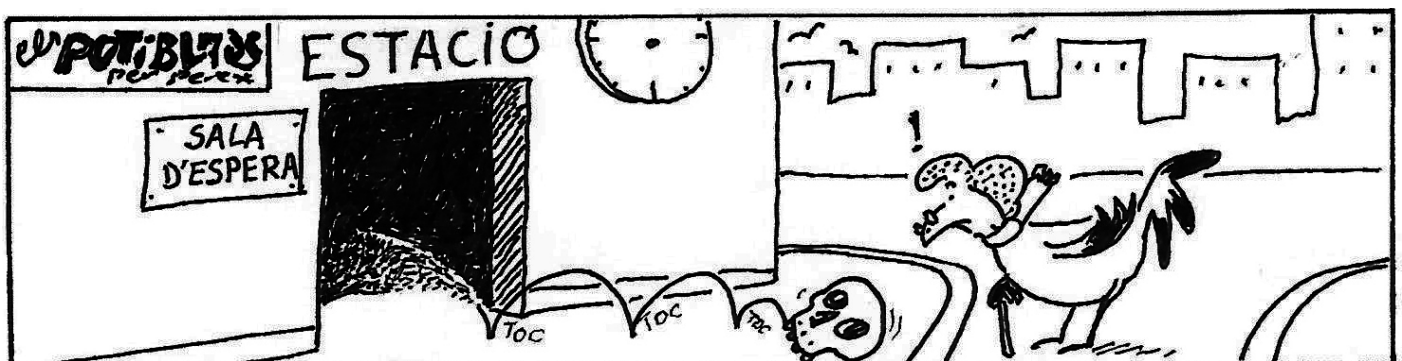
Des d'aquí proposem la creació -i sabem que algun excomandament policial hi estaria encantat- d'una patrulla específica que vigili i posi ordre al respecte. Seguint amb els odiosos anglicismes, us regalem fins i tot el nom: la brigada COptainer.

Trepitjant els límits

Curiosa convocatòria, la que es feia fa poc des de la direcció dels Comuns, avisant que les seves coordinadores nacionals, Candela López i Gemma Tarafa, acompanyarien la nostra alcaldessa en una visita al Prat per parlar de les polítiques d'habitatge que s'estan duent a terme a la nostra ciutat.

Com no podia ser d'una altra manera, el tema estrella de l'aterratge de les dues lideresses comunes son els 300 pisos socials, un terç d'ells promoguts per la Cooperativa Obrera en un solar cedit per l'Ajuntament. Vet aquí una jugada mestra per associar subtilment -o no tant- un projecte de ciutat amb la marca concreta del partit. Els Comuns comencen a marcar terreny, mai millor dit, de cara al 2027.

Compte, però. La primera convocatòria de l'acte va ser a la Barceloneta, gairebé a tocar dels pisos. Després van canviar la ubicació i la citació va acabar sent a la plaça de la Vila. Casualtat o no, la Barceloneta va ser l'escenari d'aquella estirada d'orelles de la Junta Electoral a Mijoler. En aquella ocasió, l'excalde també va desfilar durant unes hores, en plena campanya electoral, sense deixar ben clar si ho feia com a càrrec institucional o com a candidat dels Comuns. Potser ara els organitzadors ho han recordat i no volien que l'episodi s'hi assemblés massa.

▶ LA TIRA de PERE VENTURA

RAÚL SANROMÀ, perruquer dels jugadors del Barça Lamine Yamal, Gavi i Fermín

“A les perruqueries s’explica el que no es gosa fer en altres llocs”

MARGA SOLÉ

Raúl Sanromà Sevilla té 28 anys, està casat, viu al Prat i es dedica a la perruqueria des dels 20 anys. Des ben jove que ja ho feia, però no professionalment. Als 12 anys ja li tallava el cabell al seu avi (que l’esperonava a fer-ho) i després també al seu germà, als seus cosins i als companys de classe del Salvador Dalí. Es va establir primer a l’Avinguda Verge de Montserrat i ara, des de fa dos anys, a Enric Morera, on està molt content amb el barri. Avui dia és, així mateix, el perruquer personal de futbolistes famosos del Barça, com Lamine Yamal, Gavi o Fermín.

/ Foto: FERNANDO VECINO

■ És complicat el seu treball?

■ Sí, molt, perquè a més que estàs treballant amb les mans has d’escoltar el client, que t’està explicant els seus problemes i les seves històries. És a dir, que has de fer una mica de psicòleg i a la vegada, tallar els cabells, és clar. A les perruqueries s’explica allò que no es gosa fer en altres llocs. És com un confesionari: només ho sap el perruquer i el client, ja no va més enllà.

■ Tots els cabells són igual de tractar: llisos, rissats...?

■ Sempre és més fàcil treballar amb el cabell llis, tot i que a mi m’agrada tallar el cabell rissat. Però el cabell ha de caure amb naturalitat, perquè si l’estires molt, el pots fer malbé.

■ Quan una persona entra a la seva perruqueria, vostè ja sap el que necessita?

■ Sí, sempre. Si és client habitual, ja ho saps; si no, veient la persona faig el retrat instantàniament del que li ha d’anar millor. De vegades, el client et

proposa una cosa i si tu veus que no li caurà bé, amb les paraules adequades l’has de fer desistir de la seva primera intenció.

■ Vostè nota que quan un client surt de la perruqueria li ha canviat la cara?

■ I tant que sí! Quan la Covid, les perruqueries es van considerar una activitat de primera necessitat perquè la gent es veia malament sense tallar-se el cabell i això afectava mentalment. Anar ben pentinat és molt important per a les persones. Portar el cap arreglat sempre dona una bona impressió.

■ A la perruqueria, qui creu vostè que són més exigents, els homes o les dones?

■ Jo crec que els homes. Bé, jo no he treballat en una perruqueria de dones, però diria que els homes ens hem tornat més exigents en el tema de l’estètica i la imatge. Abans, un home anava a la perruqueria cada 4 o 5 mesos. Ara, tinc clients que venen cada quinze dies... O cada setmana, com els futbolistes.

■ Vostè és perruquer de futbolistes?

■ Sí. Soc el perruquer personal de Lamine Yamal, Gavi i Fermín.

■ I són exigents?

■ Ells es tallen el cabell cada setmana. Millor dit, el dia abans de cada partit volen un repàs del pentinat. I si cal canvis, es fan tants com vulguin.

■ I si estan unes setmanes fora, com quan l’Eurocopa 2024, els acompanya?

■ Sí, sí. Vaig estar a Alemanya

des que va començar el torneig fins a la final. Em varen invitar a tots els partits i també a la festa per celebrar el títol. I mentrestant, atenia els meus clients de sempre (els jugadors del Barça Lamine Yamal, Gavi i Fermín) però igualment tots els altres jugadors de la selecció espanyola que volguessin tallar-se els cabells o fer-se un nou pentinat.

■ Interessant la seva professió, no?

■ A mi m’encanta. És la meua vida.

Sobre les arrels del Prat d'avui

L'historiador pratenc Joan Ignasi Salcedo presenta 'Població i habitatge al Prat de Llobregat, 1900-1965', beca Jaume Codina 2019

SERGI OLIVERA

És sempre molt interessant parlar d'història local amb el Joan Ignasi Salcedo. Per això, el primer que he de fer en aquest article -abans que me n'oblidi- és recomanar als lectors que vagin a la sala d'actes del Cèntric el pròxim 25 de març, data de la presentació oficial del llibre resultat de l'estudi historiogràfic *Població i habitatge al Prat de Llobregat, 1900-1965* (Rúbrica Editorial), mereixedor de la beca Jaume Codina 2019.

"Ho he dividit en tres parts fonamentals" - explica l'autor- "urbanisme, població/demografia i habitatge". Pel que fa a la transformació urbana del municipi durant el període estudiat, Salcedo ha analitzat el conegut plànol de 1916, les planificacions del 1953 i les reformes del temps dels alcaldes Codina i Màximo Simón, els anys 1964 i 1965.

Buidatge de 13 padrons municipals

En la part demogràfica és on ha arribat la tasca segurament més ingent que ha hagut de realitzar Salcedo, amb l'afegit que, un cop immers en la investigació es va veure obligat a canviar el període de l'estudi. "La idea inicial del projecte era fer el tram temporal entre 1916 i 1976, acabant amb el Pla General Metropolità, però estudiant el padró de l'any 1975 m'adono que falta un volum, un miler de persones que no hi eren. A més, als anys setanta es multiplicava la població superant, arribant cap als 40.000 habitants, amb la qual cosa tot es complicava massa. Era millor recular al 1900, amb padrons més fàcils, i acabar al 1965, quan al Prat hi havia 14.000 habitants. La visió de conjunt es podia fer igual, tot i que els 70 i els 80 són també molt interessants, deixo marge perquè algú altre ho continuï", repta l'autor.

Salcedo ha buidat tretze padrons municipals veí a veí, dues generacions de pratencs, un total de 150.000 registres amb 37.000 persones diferents (moltes es van repetir

/ Foto: SERGI OLIVERA

durant els anys). I el que és més interessant és l'estudi que ha realitzat dels orígens de les persones que arribaven al Prat: "Més enllà dels mites que centren sempre la immigració provinent majoritàriament d'Extremadura i Andalusia, he descobert que la primera, directament vinculada a les grans fàbriques, Seda i Paperera (grans motors del creixement poblacional), era sobretot murciana i d'Almeria. També hi havia un contingut basc i navarrès clarament vinculat a la Paperera, però no tants quantitativament, tot i que van ser importants com a introductors del moviment obrer al Prat".

L'autor s'ha trobat amb curiositats que desmitifiquen creences: "durant els sis primers padrons, la població no catalana que

més migrants aporta al Prat es Santa Magdalena de Pulpis (Castelló), després, abans de Garrovilas (Cáceres) als anys 60, que és la que tothom coneix, va ser Llorca (Múrcia), un descobriment que em va sorprendre molt", reconeix Salcedo.

El drama de l'habitatge no és només cosa d'ara

La tercera pota del llibre, l'habitatge, és ineludible tenint en compte els dos capítols anteriors. On es posava a viure tanta gent nouvinguda? Salcedo demostra amb dades com la industrialització del Prat és un efecte crida per l'arribada de persones foranes. "La demografia pratenc, com la catalana, era deficitària, mancaven braços per treballar a les fàbriques encara que a vegades sentim discursos que defensen plans de la dictadura per diluir Catalunya. Això és fals", afirma l'historiador.

L'autor analitza la manca d'habitatge durant gran part de la segona meitat del període de l'estudi, des de la Guerra Civil fins ben entrats els anys 50: "pràcticament no es concedeixen llicències d'obres d'entitat, però la gent continuava venint. Això també feia que pugessin els lloguers com passa ara, obligant moltes persones a compartir casa. Tot i que l'alcalde Codina ho negava per activa i per passiva, al Prat arriba clarament el fenomen del barraquisme: a la masia de Cal Peixo, el cas de la colònia americana (a l'actual pàrquing del tanatori), barraques a la ribera del Riu, l'entorn de Cal Silet...". enumera.

Els habitatges ofertats directament per les principals indústries i iniciatives salvadores com la de la Cooperativa Obrera de Viviendas van ser primordials per resoldre un drama residencial que ja era límit. Si en voleu saber més, no és qüestió de continuar fent 'spoilers', us animem a assistir a la presentació i a fer-vos amb aquesta obra historiogràfica que explica, des del rigor i les dades, moltes de les claus del Prat d'avui. ◀

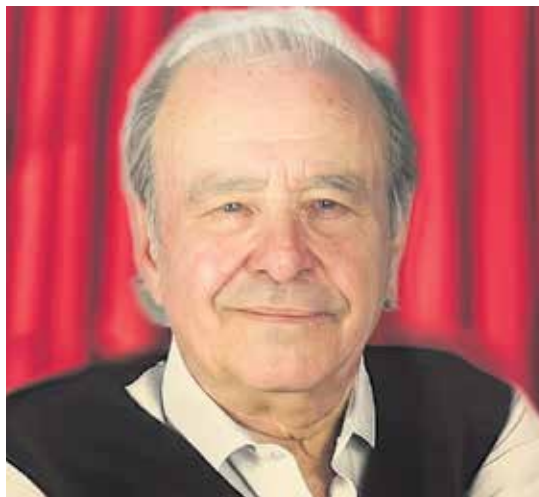
Grup "L'estaca", amb el director Armando Aguirre, i l'autor de "Tiempo de 98" Juan Antonio Castro.

Mor l'actor i director teatral Armando Aguirre Bertolín, a l'edat de 90 anys

ALFREDO GARCÍA / Pratenc, impressor, propietari de la Imprenta Comercial, actor i director teatral. A partir del 1974 va donar un reuulsu a l'escena pratenca creant el grup "L'estaca", amb actors i actrius del Prat, i posant en marxa una primera obra, Tiempo del 98, de Juan Antonio Castro, que va aconseguir aquell mateix any al Certamen Nacional de Teatre de Sitges, el premi al millor actor -l'Armando- i al millor grup.

De família d'actors, el seu pare, el seu oncle i la seva germana Sílvia varen destacar al món teatral. Va obtenir notables actuacions a Televisión Espanyola, Estudio Uno i TV3. Precisament a TV3, fa uns anys, en la sèrie d'èxit El cor de la ciutat, tingué una reeixida intervenció en el paper del sabater de la sèrie, l'avi Benjumea.

Va actuar amb importants directors de teatre, cinema, televisió i doblatge, com Alberto Miralles, Sergi Schaaff o Juan Jose

Pratenc, impressor, recitador, càtar, actor de teatre i cinema, actor de doblatge de teatre i cinema, Benjumea, amic, espòs, company, pare...
MONTSE AGUIRRE

Moscoso en obres com Cataracolon, La guerra y el hombre o Panorama desde el Puente. Se li van concedir diversos reconeixements, entre els quals tenim, a nivell local, La placa Rotaria (2010) i el Premi Ciutat del Prat (2012). ◀

Torna al Prat la Dansa Metropolitana

REDACCIÓ / Les poblacions de l'àrea barcelonina acullen del 13 al 30 de març la 8a edició del festival Dansa Metropolitana. Al Prat, destaca el colofó final del projecte Vibracions, sota la direcció de la coreògrafa valenciana Olga Clavel i la música de

Dario Díaz, on participen joves ballarins i ballarines de les escoles de dansa de la ciutat (Estudi 10, l'Escola de Flamenc Mavi Arias, l'Escola d'Arts en Viu) i grups del Centre Cívic Jardins de la Pau. La presentació serà el 23 de març al mateix centre

cívic a les 19 h, on seguidament s'interpretarà l'espectacle Seu Aquí, del col·lectiu Banquet, que explora la interacció humana, el conflicte, la recerca d'equilibri i la construcció d'espais compartits i la connexió entre cossos mitjançant el moviment.

Carrots reviu a l'escenari de La Capsa el 29 de març

Carrots a La Capsa. / Foto: INSTAGRAM @CARROTS.BAND

REDACCIÓ / La data del 29 de març està marcada en els calendaris per tots els fans de Carrots, la banda de pop psicodèlic que va transcendir del Prat cap a grans escenaris del circuit independent a finals dels 90 i principis del 2000. Serà a les 22 hores a La Capsa, la sala que els va veure néixer pels volts de 1997, onze anys després de la seva última reunió en directe.

Vicente Macià (Willy) a la veu i guitarra, Robert Castellanos (Baix), Freddy Forner (teclats) i Matias Segovia (Bateria) reviuran algun dels temes dels seus tres àlbums: Saving Chocolate Coins (Grabaciones en el Mar, 1999), carta de presentació que els va fer un nom entre el rock independent del moment, Sunshine (Grabaciones en el Mar, 2002), que els va projectar a escenaris internacionals i que contenia el seu single més conegut, de mateix títol, per acabar amb All it Takes is a Little Confidence...! (Grabaciones en el Mar, 2004), després del qual van decidir finalitzar la seva etapa creativa com a banda, dedicant-se cada membre a nous projectes. A La Capsa els acompanyarà el grup Minibús Intergalàctic, els quals també ressegueixen les passes de la psicodèlia.

En el seu breu retorn, també ha actuat en una sala molt important per a ells: el 15 de març a La Lata de Bombillas, a Saragossa, que celebra amb ells el seu 25è aniversari. A més, els podem gaudir al festival Barcelona Psych Fest, on tocaran a la sala Paral·lel 62 la nit del 5 d'abril. ◀

En el marc del festival, L'Artesà també presenta propostes vinculades a les noves dramàtiques del cos, amb artistes que obren nous camins en el llenguatge de la dansa. És el cas de la Candela Capitán amb SOLAS, on tracta la sobreexposició del cos femení en l'era digital. Serà el diumenge 23 de març a les 20 h a la Sala Gran. ◀

Amics d'El Prat acull la presentació del llibre 'Contes del Baix Llobregat'

Joana Llordella, Jordi Gili i Rafa Bellido / Foto: F. GELABERT

REDACCIÓ / És un llibre singular que s'ha pogut editar per un procés de mecenatge que va posar en marxa el Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat amb motiu del seu 50è aniversari, que va acabar justament a finals del 2024.

I precisament en l'any del 70è aniversari d'Amics d'El Prat, l'entitat pratenca va voler acollir el proppassat dia 13 de març, la presentació del llibre *Contes del Baix Llobregat* al Prat de Llobregat, amb la presència dels autors, Rafael BELLIDO -del text- i Joana

LLORDELLA -de les il·lustracions- i de Jordi Gili com a conductor de l'acte.

El llibre vol ser un testimoni del lligam cultural de la comarca i posar en valor la identitat i el territori. Hi ha 30 relats que tenen com a protagonista principal cadascuna de les 30 poblacions del Baix Llobregat. El Rafa Bellido va posar èmfasi

en la simbologia de les narracions dels contes i en palesar la importància de la nostra comarca, pel seu patrimoni cultural, la seva història, la seva vessant sociològica i els indrets preciosos que aixopluga. I no es va estar de dir que el Prat és la ciutat deltaica per excel·lència i que pel Baix Llobregat i les seves infraestructures "passa" tota Catalunya permanentment. Al mateix temps, va constatar que el llibre és fruit de la imaginació, però també de la constatació que el Baix Llobregat ha estat al llarg de la història una terra d'acollida. La cloenda de la seva intervenció va resultar impactant: les seves narracions curtes volen ser igualment una muralla defensiva contra tot allò tòxic que ens envolta en el món actual i, al mateix temps, una apologia contra la desigualtat i la violència.

La Joana Llordella, autora de les il·lustracions, va manifestar la seva satisfacció per poder haver col·laborat en l'edició d'aquest llibre i poder haver deixat anar la seva creació i la seva imaginació per arrodonir l'obra. Per a ella, la il·lustració, pintant aquarel·la com és el seu cas, és la llum de l'enteniment, ajudant així a l'expressió dels valors que recorren el camí en tots i cadascun dels contes del llibre.

Va obrir l'acte la Magda Ardiaca, presidenta de l'entitat, i el va tancar les paraules de Ferran Puig, en nom de la junta directiva del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat. Dos reconeguts actors pratenecs van llegir en veu alta: Àngela Jové, el conte del Prat, i Arnau Puig, el conte d'Olesa. ◀

Pere Rodríguez Darnés presenta 'El Jovent d'un Poble Gran'

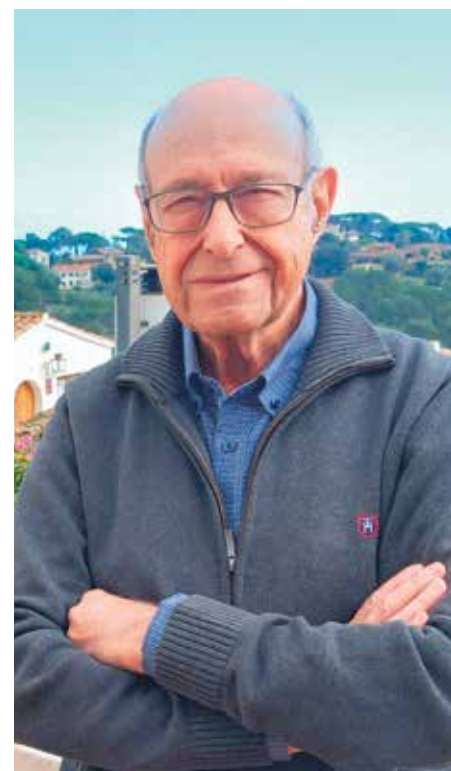
REDACCIÓ / Després de *Records de quan fòrem mainada* (forma de viure al Prat en el dur temps de la postguerra) i de *Quan tot era proximitat* (revivint el tarannà de la gent i el comerç pratenec dels anys cinquanta del segle passat), arriba aquest tercer llibre del Pere Rodríguez Darnés, *El jovent d'un poble gran*. Tots tres llibres són d'història local viscuda per l'autor. És a dir, una crònica d'un temps on la seva memòria és l'arxiu dels fets.

Aquest llibre *El jovent d'un poble gran* el va començar a escriure l'estiu de l'any 2023, animat pels seus amics i després de patir la pèrdua de la seva dona. El Pere ens fa una passejada per l'evolució i la forma de viure de la gent jove fins a l'any 1965. Noies i nois del Prat que cercaven el seu lloc al món i també -sobretot- al seu poble del Prat, que

justament llavors iniciava el camí per convertir-se en ciutat. I així podrem amarar-nos de com estudiaven, treballaven, feien esport, es divertien o cercaven parella.

L'acte de presentació -que organitza Amics d'El Prat, amb el suport de l'Ajuntament del Prat, es farà a la Sala d'Actes del Cèntric el dijous dia 10 d'abril del 2025, a les 19 hores. I comptarà amb la presència de Lluís Mijoler, diputat al Parlament de Catalunya, Felip Neri Gordi, de la comissió de Patrimoni d'Amics d'El Prat, i, naturalment, el propi autor. ◀

► PRATIGRAMA per PUIGMALET

Núm. 211 Aquests mots encreuats presenten deu definicions, en cursiva, de tema pratenc.

HORIZONTALS: 1. Sorollosament, esvalotadament. - 2. Expulso per ejecció. Faci un nus. “Més enllà dels tendals de”, la quinta forca local. - 3. Comencen a neguitejar-se. Negació. *La Torre Muntadas és ara un centre d'.....* Conec. - 4. Iode. Pilot decapitat. Cometem traïció. Sud. - 5. Abans i després del dia. *Nom de pila del pioner del cinema local i fundador del Capri (1932-2025)*. Nucli de la sinopsi. - 6. La marca de xiclet preferida per Posidó i Neptú. Tensió mental o corporal. - 7. Est. *Primer cognom del pioner del cinema local i fundador del Capri (1932-2025)*. Que vol dir vent. - 8. Lliga de bàsquet estatunidenca. Identitat. Barcelona. Comencen, enceten. - 9. Faç, rostre. Gegant que menja persones. Enmig de la golejada. - 10. Illes Balears. *Torre*, nom popular de la torre de Can Camins, a l'entrada de la pineda, pel seu color. Company de queixa de l'ui. - 11. Conjunts d'olles. Límits de Ripoll. No ho acabem de veure. - 12. Faci neulir. Inici del psalm. *Les escarxofes es començaven a plantar pels volts de Sant* - 13. Alfa. *Dissabtes al matí, mercat de*, a la pl. Pau Casals. Mil milions d'anys. *El tres de, orgull dels castellers pratencs*. - 14. Qualitats teatrals. Encerclada és anarquista.

VERTICALS: 1. Un amb bones intencions. - 2. Unió de Jutges Esquerrans. Anar a Madrid. Asturià. Enmig del cel. - 3. Fer llegítim. Lent d'augment. - 4. Acaben el càlcul. Dona. Que té aval. - 5. Itàlia. Va fer oferiment. Comencen a emigrar. - 6. *Alguns del Prat, ara només s'obren quan ens identifiquem*. Al fons de l'oceà. - 7. Al final del camí. Oxigen. Ritme consonàntic. Guerra Mundial. Partit

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

Socialista Luxemburguès. - 8. A l'esquerra de l'off. Tema vocàlic. Treballadors d'oficis manuals. Un romà. - 9. Transpirarien. “A Sabadell, cadascú mira per”. L'extraterrestre. - 10. Provoca ira. Plural. Oest. Conductor novell. Joan desnitrògenat. - 11. L'origen del món. *Des de fa 15 anys, Associació d'escriptors del Prat*. En un tres i no res. - 12. A mi. *Aniré a parar darrere cal Saio*. Seus de mala manera. - 13. “.... de barraca, Sant Boi!”. *Artista que té l'escultura “Cata del Prat” al Parc de la Solidaritat*. - 14. Després del dos. Del revés, relatives a l'ateria (paleolític nord-africà).

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 211

Verticals: 1. BENINTENCIONAT. - 2. UE. IR. BABLE. E. - 3. LEGITIMAR. PAGES. EO. SET. - 14. TEATRALITATS. A. IB. VERMELLA. AL. - 11. OLLAMS. RL. VEUR. - 12. NEULL. PS. JAUME. - 13. A. - 7. I. O. RTM. GM. PSL. - 8. NBA. ID. B. OBREN. - 9. CARA. OGRE. LEIA. - 10. ART. SE. - 4. I. ILOT. TRAIM. S. - 5. NIT. FERMI. NOP. - 6. TRIDENT. ESTRES. LUPA. - 4. LCUL. DA. AVALAT. - 5. IT. OFERL. EMIGR. - 6. CONTENIDORS. EA. - 7. I. O. RTM. GM. PSL. - 8. NBA. ID. B. OBREN. - 9. CARA. OGRE. LEIA. - 10. ARA. S. O. L. JOA. - 11. M. TINTABLAVA. T. - 12. EM. MORIRE. EUSS. - 13. NAS. PERETAUME. - 14. TRES. SENAIRETA.

Estar informats

Un dictamen de la Facultat de Medicina de París deia que la causa inicial de la crisi sanitària provocada per la pesta bubònica -o negra- del 1348 (que va ocasionar cinquanta mil morts a París, la meitat de la població de llavors) va ser la triple conjunció de Saturn, Júpiter i Mart en el grau quaranta d'Aquari, ocorregut el dia 20 de març del 1345 a la una del migdia. Amb aquest comunicat, s'informava científicament d'un fet o davant de la gran desgràcia, es justificaven altres causes?

Potser avui dia seria difícil respondre d'immediat a la pregunta: què prefereixes que vagi per davant, la llibertat d'expressió o el dret a la informació, vull dir a la informació total i veraç? És evident que no renunciariem mai a la llibertat d'expressió i de manifestació; però de vegades, no aniria malament exigir amb la mateixa o més força encara, el dret a estar totalment informats d'allò que passa, ha passat o estar per venir. Perquè, no ens enganyem, moltes circumstàncies i/o situacions del dia a dia, i més en un món tan globalitzat, per a la ciutadania poden suposar novetats o ensurts, però els que manen ja

ho tenien previst, i ens dosifiquen el xarop amarg o la xocolata del lloro.

Pots llegir o escoltar les informacions per exercir la llibertat, per saber-ne més, per

pur plaer... però mai per benefici propi. I en moltes ocasions valorem en major mesura els motius -part emocional- de les notícies que no pas els mateixos esdeveniments. Al meu parer, estar informats ha de ser un efecte natural de caràcter universal, mogut, per tant, per causes universals.

A les tertúlies de les ràdios i les televisions (tan abundants i segurament escoltades), de tant en tant hi ha convidats que no expressen del tot les seves veritables opinions per por a ser mal interpretats. Les xarxes socials estenen en un tres i no res un anàlisi que segons l'emissor, és tendencios i els perjudica. I com que els tertulians són, a més, polítics en actiu o periodistes que defenen lícitament una marca, doncs passa el que passa. El mateix que passa quan en una roda de premsa es fan preguntes lliurement: el polític o autoritat que respon pot fugir d'estudi i contestar alguna cosa que no té res a veure amb el rovell de l'ou del tema del qual se'n volinformació. Els protagonistes es pensen més el que diuen i no diuen tant tot el que pensen.

És pràcticament impossible que tots els mitjans informatius tractin un tema de la mateixa manera. El paradigma de la que es podria anomenar neutralitat informativa, que vol dir, en definitiva, no mullar-se mai en res, serien els diplomàtics de car-

tera; aquests no donen la informació sinó que permanentment la recullen. I eines per fer-ho en tenen les que vulguis i més, començant pel serveis secrets, per exemple.

Una imatge i una figura són *formes*, però si s'aparten d'un model, estan *deformades*. Es diu que ens *conformem* quan acceptem gairebé sense piular una imposició. Si, per altra banda, fem el paper, estem utilitzant un *formulisme*.

Si presentem una sol·licitud, haurem d'omplir segurament un *formulari*. Si estudies física i química, et faran aprendre a treballar amb *fórmules*. Quan fas venir a casa els paletes i els pintors, vols que te la transformin mitjançant *reformes*. I si analitzem la *formació*, veiem que és també instrucció i educació. Llavors, en quin llinar ens queda *informar*? Doncs el mot aglutina diversos sentits: el donar forma, el formar en l'ànim i el descriure. No en va es diu que qui té la informació, o tota la informació, té el poder. I no parlem ja de les informacions privilegiades, nuclis de la corrupció més abjecta que avui en dia circulen anònimament per les dreceres de les xarxes o dels satèl·lits.

La desinformació és ja una xacra i ens fa molt de mal com a persones i com a societat. És una obligació ineludible dels mitjans però especialment dels partits polítics i del poder econòmic informar, i, a més, fer-ho amb fonts fidedignes i sense tendenciositat.

Anton Monfort, un guerriller pratenc del segle XIX

En resultes d'una conversa amb un amic, parlàvem de la forta implantació del carlisme a Catalunya durant el s. XIX. Molts catalans i catalanes van abraçar les tesis tradicionalistes, per convicció o necessitat, i van fer front a la construcció de l'Estat-nació liberal, tot prenent de referència un pretendent dinàstic al tron d'Espanya diferent a la branca dels Borbons, la que ha perviscut fins avui. La pregunta lògica és si va haver-hi pratencs que van prendre les armes en favor de la causa carlina. La resposta — que facilita continuar escrivint — és que sí.

Va haver-hi moltes guerres civils que van enfrontar els bàndols liberal i carlí, i aquesta situació va permetre fer carrera professional a militars amb cognoms ben coneguts com ara Milans del Bosch, Primo de Rivera o Prim; però també casos més propers com el general Manso o el coronel

Sanfeliu. En el petit poble del Prat tenim el cas extrem de l'espardenyer Anton Monfort, conegut com el *Carnicer*. Monfort va escapar de la misèria i va enrolar-se tot portant la boina vermella dels carlins. Aviat va fer-se un lloc, liderant durant el Trienni Liberal una anomenada *Brigada de gendarmes del pueblo del Prat*. Els saquejos, coaccions i violències de tota mena es justificaven sota el discurs de la dinastia legítima i la fe, tot i que com sempre, la història és contradictòria — trobem durant la tercera carlinada partides carlines i republicanes lluitant ple-gades contra els liberals.

Anton del Prat, tot i que era santboià d'origen, conxorxarà i estafarà amb altres guerrillers en temps de "pau". El 1835, l'alcalde pratenc emitia un informe força desfavorable d'ell: *su modo de vivir miserable, valiéndose para ello del arbitrio de com-*

*prar y vender pescado [...] no lo tengo con aquel concepto que a los demás vecinos de este pueblo*¹. Un any després, Monfort tornava al Prat com a tinent carlí al capdavant d'una partida, disposat a saquejar el seu poble. Les últimes notícies que tenim d'aquest guerriller són de l'hivern de 1839, quan apareix de nou amb una partida per aquestes contrades.

És una figura poc estudiada, però és el viu exemple d'unes classes socials marginals capaces de veure una sortida a la seva misèria a través de l'ofici de la guerra. Altres pratencs com Josep Rodés Mitjavila, mossèn Claramunt o Pau Aguilera Bou prendran part de la causa carlina, però són exemples diferents i que tractarem en un futur.

¹ (AMEP – VII. Defensa – VII.6. Contraban)

▶ **AMB L'AIGUA AL COLL**
per MANOLITA SANZ

Internet ens treu la llibertat

Internet ens treu la llibertat? És una pregunta interessant aquesta d'analitzar si Internet ens treu la llibertat perquè sembla que facilita tràmits. Parlem-ne.

Vostè, amic lector, es disposa a fer un viatge en cotxe de línia a un lloc de Catalunya i s'assabenta que ja no pot comprar el bitllet a la taquilla perquè l'han eliminada. És ben senzill, li duen. Es baixa l'aplicació corresponent i quan la instal·la, prèvia resposta de diverses dades personals, ha d'ingressar diners per tenir bonus virtual. Una quantitat superior a uns 10 bitllets. L'interessa perquè si no ho fa, el preu de la unitat es quintuplica. Per a això ha d'utilitzar la tarja de crèdit. Quan li sembla que ja ha fet l'ingrés, li comuniquen que disposa de 6 minuts per accedir al seu compte corrent i que el banc o caixa ho aprovin. Victòria, ho ha aconseguit! Ja pot demanar el bitllet. Se li obre un desplegable per data, per origen/ destinació i per nombre de passatgers. Fet. Aleshores l'informen que no hi ha places. Ups! Torna a començar. Després de 3 intents, aprova l'honari que sigui. Sembla acabat, els dits tremolen per la por de pitjar alguna dada errònia.

L'afer, però segueix. Li comuniquen que el bitllet el rebirà al seu correu (e-mail) que, per descomptat haurà de tenir instal·lat al mòbil. Ara, ja només caldrà que a l'hora de pujar al bus, mostri el bitllet, que haurà obert amb PDF, també instal·lat al mòbil, al conductor. Uffff!

Aquesta tirallonga d'accions que ha substituït a la simple demanda a la taquilla passa també quan decideix anar al teatre, al cine, a qualsevol acte cultural, així sigui gratuït. Per això, quan algú del grup d'amistats s'encarrega del tema, tothom li cedeix l'honor i està disposat a disculpar els errors en la situació dels seients, tenint en compte els tràmits "digitals" per aconseguir les entrades.

No parlem ja dels regals "enverinats" de sopars o espectacles que arriben amb mesos d'antelació, però amb data de caducitat. De manera infalible, quan falten dos dies, decidirem "executar-los" encara que el mateix dia hàgim dinat esplèndidament, o no tinguem ganes de veure res.

Ah! Tot es pot canviar sempre, en teoria, però qui té ganes d'un altre viacrucis virtual?

I aquí només hem parlat de viatges i cultura. Deixem per a un altre dia metges i administracions...

▶ **ENS ESCRIUEN**

Enquestes de satisfacció

Tinc la impressió que cada cop se'n reben més. O al menys m'ho sembla per les que rebo jo, degut, ben segur, a que quasi tot ho has de fer via internet, s'elimina el paper, tot es fa i es rep via electrònica. L'adreça electrònica és l'eina que es fa servir, i així, totes les empreses dels serveis que tens contractats, a més de les caixes i bancs, mútues d'assegurances... tothom, com tenen la teva adreça, per qualsevol cosa que hagi fet que comporti la seva participació directa o indirecta, és motiu suficient per enviar-te la corresponent enquesta de satisfacció, per conèixer, se suposa, si has quedat satisfet i content del resultat obtingut. Algun cop l'he rebut per dues vegades, passats uns dies, i com que una volta contestada i enviada no pots ni guardar ni recuperar les respostes donades, és possible que si contestes la segona entris en algun desviament respecte la primera. Però això no té més importància, el problema per a mi rau en un altre vessant.

És així que, en la majoria dels casos, volen saber la meua satisfacció o el que volen controlar com quant ho fa de bé el seu personal? Portes el cotxe a una revisió o reparació al servei oficial de la marca, i al poc temps, poques hores, ja tens a casa l'enquesta corresponent, amb una sèrie de preguntes que no sols busquen si realment has quedat satisfet amb el servei, si el cotxe et funciona bé, sinó relatives amb la persona que ha fet el servei. Deixant de banda la sospitosa pregunta de si recomanaries o no l'empresa a amics, coneguts i saludats, a qui sigui. Normalment responc quedant bé, per què no?

Fas servir el caixer d'una entitat bancària i reps també l'oportuna enquesta de si t'ha funcionat bé, si estava net o brut, si és o no senzilla i entenedora l'operativa del caixer... que la veritat, no ho deu ser tant ja que t'adones que molta gent ha d'entrar a l'ofici-

na perquè algun empleat els ajudi, cosa que sembla fan amb molta amabilitat i cal agrair. Per cert, ja no hi ha bitllets de deu euros als caixers? O és una casualitat que m'he trobat? Darrerament en precisava i a tots els caixers al voltant de casa tenien tan sols bitllets de vint i cinquanta euros. Potser amb les enquestes han detectat que no es fan servir gaire, ves a saber.

I el mateix succeeix quan vas de visita a un metge de qualsevol especialitat a la mútua privada, no de la Seguretat Social, i també reps oportunament l'enquesta de satisfacció, que si valora d'un mínim a un màxim el teu grau de satisfacció envers diferents qüestions. I tant amb aquestes com les altres enquestes, són molts els casos que et demanen donis la teua opinió a fi que puguin valorar la seva aplicació per millorar el servei. També l'he fet servir en alguna ocasió, però no sé si ha estat o no aplicada. Una d'elles va ser la d'una companyia aèria, en la qual pagàvem per tenir el seient reservat, però no deien res de reserva del lloc d'equipatge sobre el seient. En una tornada de Menorca, ens van fer esperar als que tenien seient reservat a les primeres files, per deixar passar als de les del darrera a fi d'agilitzar l'entrada a bord. Perfecte, era prou entenedor, però just abans d'entrar a la cabina va venir un empleat de la companyia i amb no gaire bona educació, ens va retirar l'equipatge de mà per baixar-lo a la bodega de l'avió. La sorpresa va ser gran quan vaig mirar el compartiment d'equipatge a la cabina, sobre el meu seient, per comprovar que s'havia col·locat i el vaig trobar ple d'ensaïmades. La reclamació, ni a bord ni després, penso no va servir de gaire,

Tinc dubtes raonables, algú sap si RENFE o ADIF, com a empreses de serveis que són, fan també enquestes de satisfacció entre els seus clients?

Pere Rodríguez i Darnés

FE D'ERRORS

A l'edició de febrer, vam publicar un article sobre una moció que demanava reformar l'ús dels patinets i bicicletes. El text publicat deia: "Aquests canvis es van cuinar, a petició dels Comuns, poc abans de començar el ple". Tal petició va ser formulada en realitat per Juan Pedro Pérez (PSC), tinent d'alcalde de Mobilitat.

SEGUEIX-NOS A

Facebook,

Twitter i

Instagram

facebook.com/periodicdelta

@periodicdelta

@periodicdelta

www.periodicdelta.cat

Valentyna, simplement

La Valentyna és una noia ucraïnesa. Va venir molt abans de la invasió russa. És d'aquelles persones que deixen el seu país per tal d'anar a un altre en busca d'una mina d'or que mai ningú troba. Viu a Esplugues i treballa al Prat. Té un defecte a la vista i és venedora

/ QUIM TORRENT

de cupons de l'Once. Potser l'heu vist pels carrers del Prat tot atenent clients. És molt melosa, sociable i humil. Parla un castellà bastant satisfactori – diu que el va aprendre a l'Institut Cervantes, eina del nostre GOBIERNO per implementar el castellà arreu del món – amb un nom molt adient. El català l'entén i el xampurreja una mica. Li costa i se li nota molt l'accent remarcat del seu país. Ningú li parla en català: ni l'entorn dels seus veïns i coneguts d'Esplugues i tampoc els coneguts del Prat. L'únic que li parla el català soc jo, em diu. S'esforça per aprendre'l i s'interessa per l'idioma. Marca molt les R i les G. Jo pensava que tot això era típic de les llengües germàniques, però veig que les eslaves també ho tenen.

Tot parlant pregunta: Com li dieu al dia d'avui?

I li contesto: Dimecres.

Diu: Ah, sí, dimeCRRREEESSS. És que em costa pronunciar-ho.

I dic: Ja ho has dit. Veus com no costa!

I riu.

Parlant amb ella, un dia passà una coneguda meva. La hi vaig presentar i li digué que era d'Ucrania – en castellà – Valentyna em va rectificar ràpidament: en català es diu Ucraïna.

Touché, Valentyna, touché!! L'hi he parlat dels centres de Normalització Lingüística. No té cèntims ni temps per anar-hi. El més preocupant és el temps. L'altre tema té més fàcil solució. Només per l'esforç i l'afany que té de posar-hi el coll en aquest assumpte, val la pena intentar fer quelcom per ella. Valentyna, continua així. No canviïs mai. Ets un exemple per a molts.

L'únic que ara em preocupa és que els meus amics/gues de Normalització Lingüística s'enfadin amb mi per envair competències. Em sabia molt de greu.

Ho faig perquè m'agrada i perquè la Valentyna s'ho mereix.

Miquel Domènech

Muts i a la gàbia

Fa tres mesos, aproximadament, que vaig enviar a aquest periòdic unes preguntes sobre les màquines que netegen les vies i places pratenques. Ningú m'ha contestat. Aplaudiments!! Sé que l'empresa de Fomento de Construcciones y Contratas – que és la propietària de totes les infraestructures de manteniment i neteja, màquines incloses – no té perquè fer-ho. És una empresa “particular” i no ha de donar explicacions a cap ciutadà. Conforme!

Però l'Ajuntament sí que ha de fer-ho. És la Casa de la Vila, i representant de tots, de tots, els pratencs. Tenint tantes “oficines

de premsa” com té, tenint tants empleats “comunicadors” com té... No he tingut cap resposta.

Sobren els comentaris i vull donar les gràcies a qui li pertoqui donar aquest tipus d'informació al ciutadà.

O és que potser encara no ha tingut temps de fer-ho?

Laura Herrero

A Emilia Alonso Jardón pel seu “Centenari”

Per molts anys Emília!!

Sota un cel del signe de Peixos i una lluna plena, vas néixer un 11 de març de 1925 a Arriendas (Astúries).

Tota una vida plena de records, històries que fins i tot ara amb la teva excepcional memòria, expliques com si els anys estiguessin presents en aquest moment.

És per això que els teus fills, nets, besnèts, resta de família i amics et desitgem un Molt feliç aniversari, amb tot el nostre carinyo i estimació. Per molts anys Emília!!

Petra Colmena

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

Sempre al vostre costat

▶ UNA PRATENCA PEL MÓN per MARGA SOLÉ

El cementiri nacional d'Arlington està situat al Comtat d'Arlington, a l'estat de Virginia. És un cementiri militar nord-americà que es va establir durant la Guerra Civil en els terrenys de la casa de Robert E. Lee i està situat a prop del riu Potomac, a les proximitats del Pentàgon. En aquest cementiri hi estan enterrats veterans de totes les guerres, des de la Revolució americana fins a les accions militars a l'Afganistan i l'Iraq.

A mi em va sorprendre el memorial situat a prop de la tomba de John F. Kennedy, i que diu "I així, estimats compatriotes nord-americans, no es preguntin el que el seu país pot fer per vostès, sinó el que junts poden fer per la llibertat de l'home". També em va sorprendre que la tomba dels desconeguts, coneguda també com a la "tomba del soldat desconegut", no ha rebut mai cap nom oficial. Està ubicada damunt d'un turó i mirant cap a la ciutat de Washington D.C. Em van dir que aquesta tomba és un dels llocs més populars del cementiri. Està feta de set pe-

El cementiri nacional d'Arlington està a prop del riu Potomac i a les proximitats del Pentàgon

ces de granit que segons em va explicar el guia del cementiri, pesa un total de 72 tones, va ser oberta al públic el 9 d'abril de 1932 i té una guàrdia permanent les 24 hores del dia, tots els dies de l'any.

Cal veure també la tomba del president John F. Kennedy que està enterrat al costat de la seva dona i d'alguns dels seus fills. La seva tomba té una "flama eterna" i molt a prop hi ha també enterrats els seus germans senadors Robert i Edward F. Kennedy. Em va semblar curiós que aquest cementiri, estant reservat als militars i a aquells que van prestar valuosos serveis militars al seu

país en diferents guerres, hi hagi enterrat l'expresident William Howard Taff, que mai no va ser militar.

El memorial del transbordador espacial Challenger està dedicat a la memòria de la tripulació del vol STS-51-L, que el 28 de gener de 1986 va morir durant el llançament de la seva nau. Em van dir que la majoria de restes van ser identificades i retornades

als seus familiars amb un funeral privat a Arlington i que es van enterrar les restes que no es van poder identificar.

Un altre dels memorials del cementiri està dedicat a les víctimes de l'atac terrorista de l'11 de setembre al Pentàgon i inclou el nom dels 184 desapareguts. També hi ha un altre memorial dedicat a les 259 persones que van perdre la vida en el vol de la PanAm a Lockerbie (Escòcia). La memòria popular del poble diu que l'avió va esclatar per una bomba al seu interior i també em van dir que dos membres de la tripulació estan enterrats en aquest cementiri.

▶ UN PÈL DE LLENGUA

Galidons, esperons i ulls de poll

Aquest mes us parlem de tres xacres que podem tenir als peus i que ens fan mal en caminar. Per cert, quan diem *xacres*, ens referim als mals físics que ens apareixen com a conseqüència d'una malaltia o a les tares que ens van sobrevenint a mesura que ens fem grans.

Sabeu com es diuen correctament en català els *juanetes**, els *espolons** i els *callos** que ens surten als peus?

Si continueu llegint, us ho expliquem.

El **galindó** (en castellà, *juanete**) és una deformació del dit gros del peu: la base del primer metatars es desplaça lateralment cap a fora i surt un bony a la vora interna del peu. Poden aparèixer per factors genètics, però també pel tipus de calçat que usem.

L'**esperó** és un apèndix ossi en forma de banya que sol créixer a l'os del taló. Va creixent cap enfora i com que és a la planta del peu en caminar es clava i fa mal. En castellà en diuen *espolón**.

L'**ull de poll** és una durícia rodona amb una part còncava al centre. És una acumulació de queratina a la superfície de la pell i té un color groguenc. Quan hi ha una pressió a sobre, fa mal. Apareixen a la planta del peu

o entre els dits. En castellà en diuen *callo** o *ojo de gallo**.

Conèixeu aquestes frases fetes amb *ull de poll* i el seu significat?

Tenir un ull de poll al cervell: tenir poc seny.

Ésser un ull de poll: ésser insuportable.

Trepitjar-li l'ull de poll a algú: ferir o ofendre algú.

Els mots marcats amb un * no són correctes en català.

Vols col·laborar amb nosaltres?
Tens dubtes de com es diu una paraula?
Envia'ns els suggeriments per al mes
vinent al CNL El Prat de Llobregat:
elprat@cpnl.cat

FEBRER-MARÇ 2025

- Cinta COMPTE SOLÉ, el 14 de febrer, als 93 anys.
- Isabel SÁNCHEZ GÓMEZ, el 15 de febrer, als 95 anys.
- Antonia DALIT SOLÉ, el 16 de febrer, als 95 anys.
- Esteban CUSTODIO DURÁN, el 19 de febrer, als 72 anys.
- Manuela MUNER MARCHES, el 22 de febrer, als 95 anys.
- Carmen GARCÍA TIJERAS, el 25 de febrer, als 84 anys.
- Eladi FABRÓ PARELLADA, el 26 de febrer, als 90 anys.
- José AGUILERA CASCALES, el 28 de febrer, als 76 anys.
- Encarna NOGUERA CANO, el 28 de febrer, als 94 anys.
- María del Carmen VIDAL DE MIER, l'1 de març, als 87 anys.
- Miguel LÓPEZ ROMERO, l'1 de març, als 76 anys.
- María TAMAYO TAMAYO, el 2 de març, als 69 anys.
- Robert MARTÍNEZ GUTIÉRREZ, el 4 de març, als 46 anys.
- María del Pilar PAZO CÁCERES, el 4 de març, als 48 anys.
- Nieves ÉCIJA BALLESTEROS, el 5 de març, als 93 anys.
- Domingo DURÁN SÁNCHEZ, el 5 de març, als 85 anys.
- Juana TRIGUEROS ESPINA, el 5 de març, als 81 anys.
- Pepe CARRERES FAJAS, el 5 de març, als 88 anys.
- Matilde TRAVÉ HERNÁNDEZ, el 5 de març, als 96 anys.
- Isabel DIESTE CAMPAÑA, el 7 de març, als 96 anys.
- Victoria GRAU SEGARRA, el 8 de març, als 93 anys.
- Aurelia RIGOL COSTAFREDA, el 9 de març, als 101 anys.

- Clotilde AYLLÓN JIMÉNEZ, el 10 de març, als 84 anys.
- María Jesús RODRÍGUEZ GÓMEZ, l'11 de març, als 92 anys.
- Manuela GARCÉS EXPÓSITO, el 13 de març, als 62 anys.
- Armando AGUIRRE BERTOLÍN, el 16 de març, als 90 anys.
- Víctor ALONSO VICENTE, el 16 de març, als 84 anys.

MARÍA JESÚS RODRÍGUEZ GÓMEZ
(05-04-1932/ 11-03-2025)

Abuelita, he tingut el goig de viure molts moments amb tu, de dormir al teu costat, d'explicar-te la meua rutina, de riure juntes... Gràcies per ensenyar-me la paciència i l'amor etern dels avis.
No t'oblidarem mai!!

Recordant Evelio de la Fuente

1932-2025

Davant la marxa d'un bon amic em ve a la memòria la nostàlgica cançó d'Alberto Cortez que diu: "Cuando un amigo se va queda un espacio vacío, que no lo puede llenar la llegada de otro amigo".

Evelio va ser un bon amic, gran persona i company de sortides pels camins del Delta al llarg de molts anys. La platja de Can Camins, el Remolar i l'antic far de senyals marítimes van ser, quasi en exclusiva, la nostra caminata diària i també motiu de converses en les quals m'anava esmicolant la seva "odisea" de com va arribar al Prat des del seu poble, Piñel de Arriba, en terres pucelanes.

La fusteria sempre li va agradar. De molt jove, se'n va anar a Burgos a treballar al taller d'un parent on es construïen carros. Evelio em comentava: "Veía yo que el oficio de hacer carros se acababa. Ya no podían circular por la ciudad si no ponían llantas de goma en las ruedas para no estropear el suelo". I decideix buscar treball en un altre lloc.

L'oportunitat de venir a Barcelona li arriba per casualitat quan un camioner, client del taller, el va convidar a dur-lo a Barcelona. No s'ho pensa. "Me monté en el camión y, tras un largo viaje, llegamos a Barcelona a las dos de la mañana. Me bajé en el Paseo de Colón y aquella noche dormí en el Hotel Colón. Al día siguiente, muy temprano, tomé el primer autobús que me llevó al Prat".

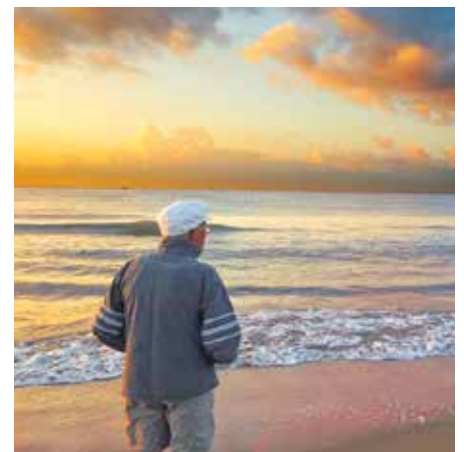
Aquí contacta amb Máximo Simón Pérez (qui més tard seria alcalde del Prat), que l'acompanya a la cerca de feina. Papelera Española, SEAT i PESA en són candidates. Finalment opta per PESA (Productos Electrolíticos, S.A.) -actual BAYER, on el Máximo n'era cap de personal.

Evelio era un bon treballador, a més de ser molt polit, meticulós i perfeccionista. El primer dia de feina treballa amb els paletes i fa força fred a l'exterior. Ell, quasi arremangat, comença el treball que li manen. En preguntar-li els companys si no tenia fred, respongué: "Esto no es frío. Para frío el que hace en mi tierra".

Més endavant, els responsables de fàbrica li encarreguen que sigui present en els muntatges de les noves instal·lacions, assolint una formació que el portarà al càrrec de contramestre, i esdevindrà home clau per a la resolució de molts problemes i avaries.

La seva vida laboral arriba al final el mític 1992. Amb la jubilació descobreix noves aficions, entre elles la marqueteria i el voluntariat, que li ha reportat tanta satisfacció personal i alhora reconeixement.

L'últim dia del curs de marqueteria que fa al Centre Cívic Jardins de la Pau, la professora li digué: "Si tú no vienes a enseñar, el curso que viene ya no habrá clase porque yo lo dejo. Tienes los conocimientos necesarios y he propuesto que seas tú el profesor".

I d'aquesta manera comença el seu mesatge de marqueteria establint un sistema d'ensenyament molt personal que deixa fonda empremta i, a més, record de la seva humanitat com a persona i del seu "savoir faire" com a bon pedagog.

Evelio mai no va ser profeta a la seva terra però sí ho esdevingué al Prat, el seu poble d'adopció, on va rebre el reconeixement al seu art i al seu treball, i, igualment, pel seu compromís amb la gent de la ciutat, motiu pel qual va ser mereixedor del Premi Ciutat del Prat 2017 a títol individual.

La vida d'Evelio ha sigut un exemple d'altruisme i dedicació envers la gent i per la gent. I el seu traspàs, com tot bon amic, un espai que serà molt difícil d'emplenar. Des d'ara s'ha incorporat com una estrella més al nostre esplendent cosmos.

Quim Torrent

ÁNGEL DOLZ JULIÁN, exfutbolista i 34è Premi Periòdic Delta a la Millor Trajectòria Esportiva

“Des de fa temps, la presència de jugadors locals al Prat és testimonial”

T.ESPIGARES/M.GOL

El Premi a la Millor Trajectòria Esportiva, atorgat anualment per Delta durant la Nit de l'Esport, recau enguany, en la 34a edició, en un exfutbolista de renom i una figura molt coneguda, tant entre els aficionats al futbol pratenc com entre la ciutadania local en general. Ángel Dolz (El Prat, 1970) és mestre a l'escola Josep Tarradellas, està casat amb Imma i té dos fills: Guillermo, de 22 anys, i Miquel, de 18.

■ Quan vas començar al món del futbol?

■ De petit, com tots els nens al carrer. Més tard vaig anar a entrenar amb el Terlenka. Malgrat que també m'agradava molt el bàsquet el futbol m'omplia més.

■ Continuen cridan-te amb el sobrenom de “Xurrero”?

■ Sí, a vegades quan em trobo amb gent de la meua època del carrer i del futbol de quan la meua família tenia la xurreria de la carretera de la Marina m'ho diuen. Fora del Prat em van conèixer per aquest sobrenom després d'una entrevista que em van fer a *El Periòdic* arrel d'una bona actuació jugant al Júpiter i que van titular “Goles como churros”. Però ara majoritàriament quan em trobo als nois i noies que he tingut a l'escola tots em diuen Ángel.

■ Sempre vas estar estudiant?

■ Sí, mai vaig deixar els estudis mentre jugava a futbol, fins acabar Magisteri i Ciències de l'Activitat Física i l'Esport.

■ En quin moment vas adonar-te que podries fer del futbol la teua professió?

■ Va ser durant el meu primer any a la Grama, a 2a B. Es notava que la categoria i l'equip tenien un ambient professional. Allà per exemple, vaig coincidir amb jugadors de Primera, com Saura i Tarsi, entre d'altres. La gran majoria eren jugadors de gran nivell.

■ Quin entrenador t'ha marcat més?

■ De tots ells he après alguna cosa. En l'àmbit emocional, Ferran Manresa. De Martínez Bonachera, vaig aprendre molt sobre el seu treball tàctic; de Ramón M. Calderé, els seus entrenaments espectaculars i molt dinàmics.

Mixxxxxxb / Foto: Pxxxxxx

Ángel Dolz al pati de l'escola Josep Tarradellas, on treballa. / Foto: DELTA

“ Vaig jugar amb l'Europa contra Messi en el seu debut com amateur a Tercera Divisió amb el Barça C i vaig marcar

També recordo Josep Pigüille, que va ser el primer entrenador al Prat després de la meua etapa juvenil, i Juan Moscoso, amb qui crec que vam jugar el millor futbol.

■ Per un jugador com tu, que vivia principalment del gol, vas tenir algun moment d'estrès per no marcar?

■ Entenc que aquesta situació pugui existir, però la veritat és que no la vaig viure ja que no vaig passar per llargues èpoques de sequera golejadora. Potser l'últim any a la Grama, on vaig coincidir amb un gran jugador, en Lluís, i no vaig jugar gaire. També a Figueres, on no vaig marcar molts gols (només sis), però és que tenia de companys dos golejadors nats; José Luis Peña i Juli Sunyer.

■ Quan vas penjar les botes i per què?

■ Va ser durant l'última temporada a l'Europa, la 2003-04. Durant les sessions d'entre-

nament més intenses, el genoll se m'inflava i necessitava més temps de descans del normal. Això em feia veure que el meu cos ja no responia com abans. A més, els últims quatre anys sempre havia fitxat amb la temporada ja començada. A la següent no vaig fitxar per ningú i el novembre de 2004, Ferran Manresa em va trucar per oferir-me el lloc de preparador físic al Castelldefels, i vaig decidir acceptar. En definitiva, la meua retirada va ser un procés molt natural, sense una decisió clarament planificada en aquell moment.

■ Tornaràs a entrenar?

■ Ara mateix, no, però si tingués més temps, no ho descartaria del tot.

■ Veus moltes diferències entre el futbol que jugaves tu i el d'ara?

■ Sí, sobretot físicament. Avui dia, els jugadors són autèntics “atletes”. Tot el que envolta l'entrenament i la preparació ha millorat significativament, a més la informació disponible és enorme. Tanmateix, crec que hi ha poc marge per a la iniciativa personal, la creativitat i la imaginació.

■ Quin ha estat el millor moment de la

Passa a la pàgina següent ►

▶ Ve de la pàgina anterior

teva trajectòria?

■ Probablement, el primer any amb la Grama, que va ser espectacular. Un equip que acabava d'ascendir a 2a B i, a l'abril, ja vam aconseguir el títol de campions. L'ambient dins de l'equip era excel·lent. Però també vaig viure moments molt especials al Júpiter.

I dolents?

■ Sens dubte, la lesió de tibia i peroné en el primer partit de la promoció de la temporada 1995-96 contra el Jaén. Aprofitant que també tenia el menisc trencat de l'altre genoll, em vaig operar de les dues lesions alhora. Malauradament, la recuperació del genoll no la vaig fer bé, i em van quedar seqüeles per sempre.

Les teves lluites amb els defenses també t'han originat trencaments del nas?

■ Sí, he hagut de passar pel quiròfan dues vegades per reparar el tabique nasal.

Com veus a l'AE Prat?

■ Veig que, des de fa temps, la presència de jugadors locals és testimonial. Ja no coneixes els jugadors com abans. De temporada a

El gran golejador pratenc

Ángel Dolz, llicenciat en Magisteri i Ciències de l'Activitat Física i Esport va començar a jugar a futbol a la Penya Barcelonista Terlenka i va destacar en equips com l'AE Prat, Júpiter, Gavà, Figueres, l'Hospi, Cornellà, Europa i Gramenet. Precisament a aquest últim, a Santa Coloma va viure grans moments a Segona B, participant en quatre promocions d'ascens a Segona A. Cal ressaltar que va aconseguir dos ascensos, diversos campionats de lliga i al voltant de 180 gols dels 500 partits disputats en competicions oficials. Després de retirar-se, es va convertir en preparador físic del Castelldefels i actualment treballa de mestre a l'escola Josep Taradellas del Prat. Un esportista amb una trajectòria destacada i molt estimat pels seus alumnes i veïns..

temporada, hi ha molts canvis, i això fa que sigui difícil per a l'afició identificar-se amb l'equip. Si, a més, els resultats no acompanyen, entenc que el públic no vagi al Sagnier.

El teu fill gran jugà a futbol a Segona Catalana, creus que podria arribar on tu?

■ Guillermo, que juga al Gavà, ho està fent molt bé. Té molta determinació, s'esforça i el veig molt motivat. Precisament l'altre dia va fer el seu primer hat-trick [tres gols] davant el Morell. La primera vegada que ho vaig fer jo va ser amb el Prat, precisament contra el Gavà. Tot i això, arribar al nivell on vaig estar jo és difícil. Malgrat la categoria en què juga, espero que tingui més sort d'aquí endavant, ja que els equips en què ha estat fins ara han passat per moments complicats. El que més desitjo és que continuï gaudint del futbol.

Per acabar, tens alguna anècdota curiosa que vulguis compartir de tots aquests anys?

■ Sí, una que recordo és que vaig jugar amb l'Europa contra Messi en el seu debut en el futbol amateur a Tercera Divisió amb el Barça C. Aquell dia vam perdre 2-1, però jo vaig marcar. El que em va sorprendre més d'ell va ser la seva velocitat i la seva actitud: tot i els cops que rebia, demanava constantment la pilota. Ja es podia veure el gran jugador en què es convertiria. ◀

ASSESSORIA

40 anys d'experiència empresarial al seu servei

Renda 2024

Inici Campaña Abril de 2025

Administració de Finques
Especialistes en Herències i Donacions

DEMANI INFORMACIÓ

- ▶ Administració de Finques
- ▶ Herències i Donacions
- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

NOUS SERVEIS: CITA PRÈVIA

Tramitació Trànsit: vehicles, canvi de nom, targeta transport.

Estrangeria Tramitació.

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat · Barcelona
Telèfon 93 478 05 49
acm@acmsl.es · www.asesoriaelprat.com
Facebook facebook.com/acmasesores
Instagram @acmasesores

PATINATGE DE VELOCITAT

Les autoritats van inaugurar la nova instal·lació esportiva.
/ Foto: FERNANDO VECINO

Inaugurat el patinòdrom del parc Nou

T.ESPIGARES / El 15 de març es va inaugurar oficialment el nou patinòdrom del Prat, ubicat al parc Nou, amb l'ambició de convertir-se en un referent internacional en patinatge de velocitat. La celebració del Campionat de Catalunya de Patinatge de Velocitat en Pista va ser l'esdeveniment que va marcar l'inici de les activitats de la instal·lació. L'acte inaugural va comptar amb la presència de l'alcaldeessa Alba Bou, el president de la Federació Catalana de Patinatge, Joan Busquiel, i altres autoritats locals. La nova infraestructura inclou una pista exterior oficial de 200 metres, una zona d'entrenament i

una pista polivalent, així com un edifici de serveis dissenyat de manera sostenible. La inversió total ha estat de 2,3 milions d'euros, amb el 70% finançat per l'Àrea Metropolitana de Barcelona. La pista, homologada per competicions internacionals, substituirà la de l'Estruch, que continuarà operativa fins a l'estiu. A més, serà la seu dels clubs locals de patinatge de velocitat. En la competició, amb gairebé 100 participants, Teresa Moreno (CPV El Prat) va aconseguir la victòria en la categoria Sènior femenina, mentre que Nil Llop (CPV El Prat) va ser el guanyador en la categoria Sènior masculina. ◀

DUATLÓ. CAMPIONAT NACIONAL DE CATALUNYA PER EQUIPS

Doblet de plata del Prat Triatló 1994 al CNC celebrat al Prat

DELTA / El Prat Triatló 1994 va obtenir el subcampionat al Campionat Nacional de Catalunya de Duatló per equips, tant en la categoria masculina com femenina, en una competició celebrada al Prat i organitzada pel mateix club.

La jornada va començar al matí amb la prova Jove i a la tarda es va disputar la competició elit del CNC, amb 26 equips masculins i 12 femenins a la sortida. En aquesta prova, els membres del Prat Triatló 1994 van aconseguir el segon lloc en ambdues categories. El CE Katoa va ser el guanyador en totes dues proves. En nois, el Katoa va completar la prova amb un

avantatge de només 25 segons sobre el Prat Triatló 1994, que va quedar segon. El Club Triatló Cornellà va completar el podi. Pel que fa a la categoria femenina, el Katoa va guanyar superant les pratenques per 2:18 minuts i terceres van ser la Flor de Diabllilos.

Més podis pratencs

A més, en la categoria Open, el Prat Triatló 1994 va pujar al primer lloc del podi masculí i les noies del Prat Triatló van obtenir la segona posició, mentre que a la Jove Mixte, l'equip del Triplay va ser el guanyador, amb el Prat Triatló 1994 en segon lloc. ◀

L'equip femení del Prat Triatló 1994 va aconseguir el subcampionat de duatló per equips al CNC / Foto: PT1994

FUTBOL. TERCERA FEDERACIÓ. GRUP 5

Enfonsats a la cua de la classificació

MANOLO GOL / El mes de març ha estat complicat per a l'equip pratenc, que ha sumat quatre noves derrotes: dues a casa contra Girona B i Sabadell B, i dues a domicili contra San Cristóbal i Reus que enfonsa a l'equip en la cua de la classificació.

Contra el Girona B (1-2), el Prat va dominar la primera part, però un gol de Raúl Martínez al segon temps i un altre en temps afegit van donar la victòria als visitants. Miguel va marcar pels potablava. A Terrassa, el Prat va perdre 1-0 contra un San Cristóbal més intens. Contra el Sabadell B (1-2), tot i que Sarsanedas va marcar i va donar esperança, el Prat no va aconseguir l'empat. Finalment, a Reus, malgrat millorar el joc i els dos gols de Miguel, el Prat va perdre 4-2. ◀

DUATLÓ. PROMOCIÓ

Un dels trams de la cursa a peu va ser pujar les escales del Parc Fluvial. / Foto: PT1994

Estrena amb èxit del 1r Duatló Cross Jove Prat Triatló 1994

REDACCIÓ / El 1r Duatló Cross Jove Prat Triatló 1994, celebrat al Parc Fluvial del Prat, va comptar amb més de 170 joves esportistes. L'esdeveniment va tenir una destacada participació pratencs, amb diversos esportistes locals pujant als podis en diferents categories. En cadet, Júlia Arias (Triplay Prat) va guanyar, mentre que

Candela Segarra (també del Triplay Prat) va aconseguir la segona posició. A la mateixa categoria, Roger Arias (Triplay Prat) va quedar tercer. A la categoria infantil, Olimpia Juan (Prat Triatló 1994) també va assolir el tercer lloc. La competició va constar de dues proves adaptades a les edats i nivells: una prova Jove per a

les categories infantil, cadet i juvenil, i una altra per als més petits, en les categories aleví, benjamí i prebenjamí. Els més grans van disputar un duatló cross SuperSprint amb 2 km corrent, 7,6 km en BTT i 1 km corrent, mentre que els més petits van competir en distàncies més curtes (0,34 km - 1 km - 0,34 km). ◀

BÀSQUET. SEGONA FEB

El CB Prat lluita per un bon lloc al play-off

J.CENTELLES / Els pratencs van aconseguir un triomf de prestigi per 83-87 a la pista del filial del Gran Canària, dominant el partit des de l'inici amb un marcador de 44-54 a la mitja part. Tot i els intents dels locals d'acostar-se, els pratencs van mantenir el control fins al final, amb destacades actuacions de Peñarroya (18 punts), Victory (19 punts) i Ordóñez (14 punts i 10 rebots). A més, va tornar a jugar el capità Quim Salvans, que va anotar 2 punts en 11 minuts.

En la següent jornada, el Prat va perdre contra el Sant Antoni d'Eivissa (64-76), tot i els bons esforços d'Ordóñez (13 punts i 12 rebots) i Pau Carreño (18 punts), a causa del desencert en tirs de 3 i lliures.

Victòria de mèrit

Finalment, a Gandia, els pratencs van tornar a la senda de la victòria (64-71), amb grans actuacions de Sesé (22 punts), Peñarroya (22 punts) i els pivots Smallwood (11 punts) i Victory (8 punts i 12 rebots).

Els pratencs buscaran en les cinc últimes jornades de lliga regular col·locar-se en les millors posicions per afrontar el play-off d'ascens. ◀

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Moltes medalles de la rítmica potablava al Campionat de Catalunya i a les fases de la Copa Catalana

REDACCIÓ/ El mes ha estat de gran activitat per a la gimnàstica rítmica pratenc, amb la celebració del Campionat de Catalunya i de la 1a i 2a Fase de la Copa Catalana en diverses categories.

A la 1a Fase de la Copa Catalana Individual, nivell 5, celebrada a La Ràpita, Arián Carrillo de l'AE Rítmica Prat guanyava la medalla d'or en cercol, en categoria júnior.

A la 2a Fase de la Copa Catalana i al Campionat de Catalunya, celebrats a Tortosa, la gimnàstica pratenc va destacar amb cinc medalles: l'or d'Isabella Plamenov en pilota infantil, el bronze de Marcos Piqueras (CCR Gavà) en cercol juvenil, i les medalles de plata i bronze d'Aila Yerkebayeva i Polina Plokhova del Rítmica Prat en cercol aleví. A més, el conjunt juvenil del CCR Gavà, amb gimnastes pratencs com Laura Punzano, Lucía Revilla, Júlia Alcántara, Marina Fuentes i Julieta Romero, va aconseguir la medalla de bronze.

A la 2a Fase de la Copa Catalana Individual Base a Girona, l'AE Rítmica Prat també va brillar: Nerea Mateos va guanyar l'or i

Meritoria medalla de bronze aconseguida per Marco Piqueras al Campionat de Catalunya. / Foto: MP

Mar Folch el bronze en cercol aleví, mentre que Isabella Plamenov i Emma Sánchez van obtenir plata i bronze en pilota infantil. Finalment, Irina García del CER Pratenc va sumar la plata en macs cadet a Tortosa. ◀

FUTBOL BASE

Èxit de la segona edició de la Team Cup

T. E./ La segona edició de la Team Cup ha estat un èxit total, establint-se com un dels tornejos de futbol de promoció més importants al Baix Llobregat. Més de 800 jugadors han participat en les tres categories de futbol 7 durant els dos dies de competició. El torneig ha tingut equips de prestigi com; el Barcelona, l'Espanyol, el Girona, la Damm, el València, el Betis, el Llevant i el Vila-real. Pel que fa a la competició, el Barça ha dominat les categories sub-8 i sub-11, mentre que el València s'ha alçat amb el títol en la categoria sub-9. ◀

La segona edició de la Team Cup ha comptat amb les pedreres de gran nivell de clubs de renom. / Foto: AEPRAT

MOTOR. CAMPIONAT MUNDIAL DE MOTO3

Foto: Joel Esteban a la prova de Tailàndia / Foto: WEB RED BULL KTM TECH3)

Joel Esteban, 9è a Tailàndia en el debut al Mundial

R. / Joel Esteban va obtenir la novena posició al circuit de Buriram (Tailàndia) en el seu debut al Mundial de Moto3, després de substituir temporalment a l'australià Jacob Roulstone, qui es va lesionar. En una cursa marcada per molts accidents, caigudes i abandonaments, Esteban va demostrar un bon ritme i va aconseguir el seu millor resultat al Mundial des de la prova de Le Mans de 2024. Finalment, el pratenc va sumar 7 punts per al seu equip, Red Bull KTM Tech3. A la segona prova, disputada a l'Argentina, Joel va quedar en 16ena posició. ◀

NIT DE L'ESPORT 2025

Àngel Dolz guanya el 34è Premi Periòdic Delta

REDACCIÓ / La 38a edició de la Nit de l'Esport se celebrarà el divendres 21 de març al Cèntric Espai Cultural, un esdeveniment que ret homenatge al treball i dedicació de tècnics, directius i esportistes de la passada temporada. Com ja és habitual, Delta lliurarà el Premi a la Millor Trajectòria Esportiva, que enguany arriba a la seva 34a edició i reconeixerà l'exfutbolista Àngel Dolz. Cal ressaltar del davant pratenc que va jugar en equips com l'AE Prat, Júpiter, Figueres, l'Hospi, Europa i Gramenet, entre d'altres i que va participar en quatre promocions d'ascens a Segona A a la seva llarga trajectòria, aconseguint marcar 180 gols i disputar més de 500 partits oficials. Els guanyadors de les diferents categories es publicaran en el pròxim número de Delta. ◀

ATLETISME. CAMPIONAT DE CATALUNYA DE MARXA EN RUTA DE PROMOCIÓ

Arnau Miralles obté la medalla de plata

REDACCIÓ / Lleida va ser la seu del Campionat de Catalunya de marxa de promoció i dels 10K màster, on Arnau Miralles, atleta del Pratenc AA, va aconseguir la medalla de plata en la categoria sub-14. Miralles, originari de l'Hospitalet, va pujar al segon esglau del podi en la prova de 3 km després d'una competència molt ajustada amb Unai Porcel, del Terres de Ponent, qui va acabar imposant-se. Arnau va travessar la línia d'arribada quatre segons més tard. A la categoria màster M50, el pratenc Jordi

Arias, de la Colomenca Atl, va aconseguir la medalla de plata als 10 km.

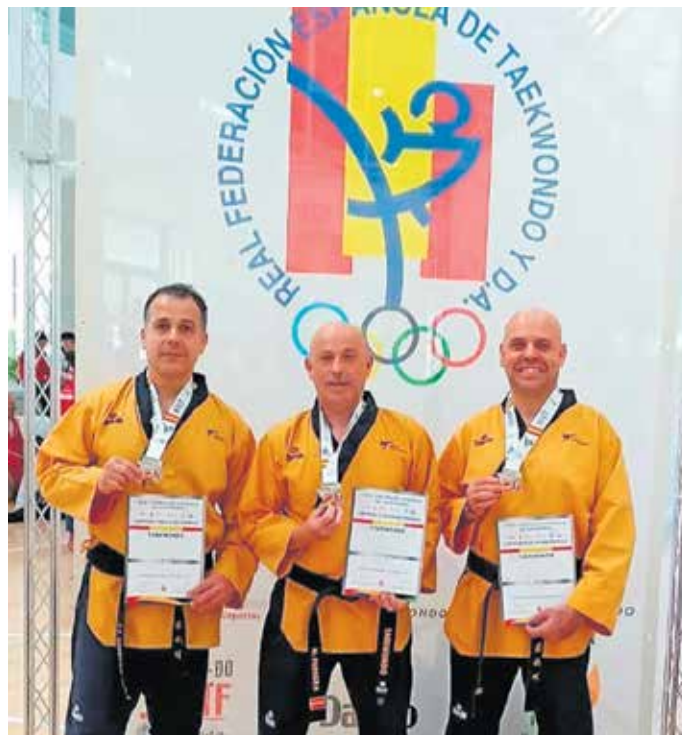
Bons resultats dels màsters pratencs al Campionat de Catalunya

Pel que fa a la competició en pista coberta dels màsters del Pratenc AA, els resultats també van ser excel·lents. La família potablava va sumar un total de 30 medalles en el Campionat de Catalunya d'atletisme màster. D'aquestes, destaquen especialment les 18 medalles d'or obtingudes pels atletes del club. ◀

Arnau Miralles (a l'esquerra) al podi del Campionat de Catalunya de promoció. / Foto: NC

POOMSÆ. CAMPIONAT D'ESPANYA

Julio Carrasco, Nemesio Ferrera i José Juan Calvo ensenyant els seus títols de subcampions d'Espanya. / Foto: SFM

El trio pratenc format per Ferrera, Carrasco i Calvo aconseguix la medalla de plata

R. / Els esportistes del Studio Fran Martín, Nemesio Ferrera, José Julio Carrasco i José Juan Calvo, van guanyar una ben merecuda medalla de plata en la modalitat de trio al Campionat d'Espanya de Poomsae, que va tenir lloc al nou pavelló de San Vicente del Raspeig (Alacant). Aquest esdeveniment va reunir els millors experts en pomsae del país, amb la participació d'uns 700 competidors, convertint-se en un referent dins la disciplina. La competició va mostrar el gran nivell de preparació i la destacada coordinació en equip dels participants. A més, la Selecció Catalana de Taekwondo va aconseguir una brillant segona posició en la classificació per equips, demostrant la força i el nivell dels seus esportistes en aquesta disciplina. ◀

Lisant

DESEMBUSSOS
Col·lectors i Xarxes de Sanejament

Inspecció Càmera TV
Servei 24h - Urgències

Més de 35 anys a prop teu

C/ de les Moreres, 89-91 - CP. 08820 El Prat de Llobregat
Tlf.: 93 379 11 94 - 93 479 35 70

**Tecnologia
Qualitat
Confiança**

www.lisant.net

ATLETISME. MARXA

Canet posa el nom de Jordi Llopart Ribas a les seves pistes d'atletisme

La família Llopart i personalitats van descobrir la placa commemorativa a les portes de les pistes d'atletisme de Canet.

TONI ESPIGARES / Les pistes d'atletisme de Canet de Mar han estat oficialment nomenades en honor a Jordi Llopart Ribas. La cerimònia de descoberta de la placa commemorativa, que la seva família va realitzar a l'entrada de les pistes, es va dur a terme alhora que la segona edició del Gran Pre-

mi de Marxa Atlètica, també dedicat a ell. Llopart, qui va residir durant molts anys a Canet de Mar, va fer història en ser el primer medallista olímpic en atletisme d'Espanya, aconseguint la medalla de plata en la prova de 50 km marxa durant els Jocs Olímpics de Moscou de 1980. ◀

PATINATGE DE VELOCITAT SOBRE GEL

Nil Llop guanya una medalla de plata històrica al relleu mixt en el tancament de la Copa del Món

T.E./ La Copa del Món de patinatge de velocitat sobre gel 2024-2025 ha conclòs amb resultats destacats per als patinadors del Prat. Nil Llop, ha posat el colofó final aconseguint, juntament amb la valenciana Sara Cabrera, la medalla de plata i el primer podi per a Espanya en una Copa del Món absoluta en la prova de relleu mixt, després de la desqualificació de la República Txeca i dels Països Baixos.

Llop ha viscut una temporada d'hivern irregular a causa d'una caiguda al novembre que li va impedir participar en les primeres proves, però ha acabat la competició amb bones sensacions. En els 500 metres, ha tornat

en dues ocasions a la Divisió A, assolint la 16a posició, i ha finalitzat la temporada en el 25è lloc general i el 35è en els 1.000 metres. A més, va aconseguir la 7a plaça en la prova dels 1.000 metres.

D'altra banda, Luisa González ha assolit la millor marca de la seva carrera, tancant la temporada amb la 8a posició a la Divisió B en els 500 metres i finalitzant en la 46a posició general. L'inici de la temporada vinent, la 2025-2026, serà clau per a la classificació als Jocs Olímpics de Milà-Cortina d'Ampezzo, que tindran lloc el febrer de 2026. Ara, els pratencs se centraran en la temporada d'estiu. ◀

VOLEIBOL. SM-2

Vikings obté la permanència a Superlliga 2

T.ESPIGARES / Després d'aconseguir la salvació matemàtica amb la victòria per 3-2 contra l'Eivissa al Julio Méndez, i amb dues jornades per acabar la lliga regular, els Vikings Vòlei Prat se centrarà a donar més oportunitats a la seva pedrera en aquest tram final de la temporada. Amb la competició de Superlliga 2 ja consolidada, l'entrenador pratenc, Nacho Calderé, ha confirmat que l'equip buscarà oferir més minuts als joves talents i també a aquells jugadors que han tingut menys temps de joc en partits anteriors.

En els altres enfrontaments del mes, els pratencs van caure davant el líder, el Barça, per un contundent 3-0, per 3-1 contra el CV Mediterrani Castelló i per 0-3 davant Xàtiva. No obstant això, van aconseguir una victòria per 3-1 contra la UPV Conqueridor. ◀

Vikings consolida la seva presència a Superlliga 2 / Foto: VIKINGS VÒLEI PRAT

Nil Llop i Luisa González. / Foto: FEDH

Per SANT JORDI fem PRAT

23 d'abril

Fem Prat. A la plaça de la Vila i la resta de carrers i de places.

Paradetes de llibres i roses i ballada de sardanes

Plaça de la Vila i entorn

Programació en directe d'El Prat Ràdio

Plaça de la Vila

Recital de poemes i relats breus de la gent gran

10:30 h a Cases d'en Puig

Primavera de llibres i lletres

Abril, maig i juny al Cèntric Espai Cultural

elprat.cat/santjordi

Ajuntament del
Prat de Llobregat